

PERÍMETRES PRIVATS

Postgrau. Espai Interior. PERÍMETRES PRIVATS

ELISAVA Escola Superior
de Disseny

La Rambla 30-32
08002 Barcelona
T +(34) 93 317 47 15
F +(34) 93 317 83 53
elisava@elisava.net
www.elisava.net

Fundació Privada Elisava
Escola Universitària
Centre adscrit a la
 UNIVERSITAT
POMPEU FABRA

POSTGRAU EN ESPAI INTERIOR. PERÍMETRES PRIVATS

POSTGRADO EN ESPACIO INTERIOR. PERÍMETROS PRIVADOS

POSTGRADUATE IN INTERIOR SPACES. PRIVATE PERIMETERS

ÍNDEX

ÍNDICE INDEX

04. Introducció

Xavier Costa
Ramon Parramon

04. Introducción

Xavier Costa
Ramon Parramon

04. Introduction

Xavier Costa
Ramon Parramon

08. Presentació

Joaquim Matutano
José Baltanás
Agustí Costa

08. Presentación

Joaquim Matutano
José Baltanás
Agustí Costa

08. Presentation

Joaquim Matutano
José Baltanás
Agustí Costa

16. Conferència

Alberto Campo Baeza

16. Conferencia

Alberto Campo Baeza

16. Conference

Alberto Campo Baeza

18. Curs 2004-2005

Alberto Peñín
Habitatge loft
Habitatge amb jardí
Habitatge a l'Eixample

18. Curso 2004-2005

Alberto Peñín
Vivienda loft
Vivienda con jardín
Vivienda en el Eixample

18. Course 2004-2005

Alberto Peñín
Loft housing
House and garden
Housing in the Eixample

28. Curs 2005-2006

Ignacio Forteza
Casa unifamiliar
a Gràcia (BCN)

28. Curso 2005-2006

Ignacio Forteza
Casa unifamiliar
en Gràcia (BCN)

28. Course 2005-2006

Ignacio Forteza
Single-family house
in Gràcia (BCN)

40.	Curs 2006-2007	40.	Curso 2006-2007	40.	Course 2006-2007
	Lola Domenèch Habitatge duplex en Poblenou (BCN)		Lola Domènech Vivienda duplex en Poblenou (BCN)		Lola Domènech Duplex housing Poblenou (BCN)
52.	Curs 2007-2008	52.	Curso 2007-2008	52.	Course 2007-2008
	Josep Llobet Habitatge al mar Habitatge a la muntanya		Josep Llobet Vivienda en el mar Vivienda en la montaña		Josep Llobet Housing at sea Housing in the mountain
62.	Curs 2008-2009	62.	Curso 2008-2009	62.	Course 2008-2009
	Daniela Hartmann Habitatge a Sarrià		Daniela Hartmann Vivienda en Sarrià		Daniela Hartmann Housing in Sarrià
74.	Carta	74.	Carta	74.	Letter
	Gràcies		Gracias		Thank you

INTRODUCCIÓ

INTRODUCCIÓN

INTRODUCTION

XAVIER COSTA. DIRECTOR D'ELISAVA ESCOLA SUPERIOR DE DISSENY. Aquests darrers anys, des d'ELISAVA hem apostat pel desenvolupament d'una oferta de postgrau àmplia i de qualitat, que asseguri un accés sòlid i ben preparat als àmbits d'activitat professional i a la vegada garanteixi uns continguts acadèmicament rigurosos. Els àmbits del disseny, en particular, necessiten aquests models formatius actualitzats i dinàmics. Construir aquesta activitat ha estat un repte complex però amb resultats molt satisfactoris, com ho demostra la publicació que teniu a les mans.

El Programa de Postgrau en Espai Interior, que sota el títol de Perímetres Privats es centra especialment en el disseny aplicat a l'habitatge, ha complert ja cinc edicions. Aquesta continuïtat és prova de la consolidació del Programa i de la seva qualitat, que es deu a l'excel·lent visió i treball dels seus responsables, els professors Joaquim Matutano, Agustí Costa i José Baltanás. També cal assenyalar que l'equip de professorat que ha participat en les diverses edicions ha demostrat saber conjugar de manera exemplar el disseny i l'arquitectura d'interiors.

Però la component decisiva en qualsevol programa acadèmic és sempre la dels estudiants, que en definitiva són els autors dels treballs que es recullen en aquest document. A tots els que han col·laborat en l'assoliment d'aquest resultat els agrairí l'esforç i la qualitat del treball, esperant que dins de cinc anys –o potser abans– puguem tornar a celebrar-ho.

XAVIER COSTA. DIRECTOR DE ELISAVA ESCOLA SUPERIOR DE DISSENY. En estos últimos años desde ELISAVA hemos apostado por el desarrollo de una oferta de postgrado amplia y de calidad, que asegure un acceso sólido y bien preparado a los ámbitos de actividad profesional y al mismo tiempo que garantice unos contenidos académicos rigurosos. Los ámbitos del diseño, en particular, necesitan estos modelos formativos actualizados y dinámicos. Construir esta actividad ha sido un reto complejo pero con resultados muy satisfactorios, como demuestra la publicación que tenéis en vuestras manos.

El Programa de Postgrado en Espacio Interior, que bajo el título de Perímetros Privados se centra especialmente en el diseño aplicado a la vivienda, ha cumplido ya cinco ediciones. Esta continuidad es la prueba de la consolidación del Programa y de su calidad, que se debe a la excelente visión y trabajo de sus responsables, los profesores Joaquim Matutano, Agustí Costa y José Baltanás. También hay que señalar que el equipo de profesorado que ha participado en las diferentes ediciones han demostrado saber conjugar de forma ejemplar el diseño y la arquitectura de interiores.

Pero la componente decisiva en cualquier programa académico es siempre la de los estudiantes, que en definitiva son los autores de los trabajos que se recogen en este documento. A todos los que han colaborado en la consecución de este resultado les agradecemos el esfuerzo y la calidad del trabajo, esperando que dentro de cinco años -o quizás antes- podamos volver a celebrarlo.

XAVIER COSTA. DIRECTOR OF ELISAVA ESCOLA SUPERIOR DE DISSENY. In recent years, in ELISAVA we have staked on developing a broad, quality postgraduate offer which assures a solid, well-prepared access to the professional areas of activity and also guarantees rigorous academic contents. The areas of design particularly need these updated, dynamic training models. Building this activity has been a complex challenge but with highly satisfactory results, as is shown by the publication you have in your hands.

The Interior Space Postgraduate Program, which under the title of *Perimetres Privats* (*Private Perimeters*) focuses particularly on the design applied to dwellings, has already completed five editions. This continuity is proof of the program's consolidation and its quality, thanks to the vision and work of the people responsible for it, the teachers Joaquim Matutano, Agustí Costa and José Baltanás. It must also be said that the teaching staff taking part in the different editions has shown that it is able to combine interior design and architecture in an exemplary manner.

However, the decisive component in any academic program is always the students, who are the authors of the works included in this document. To all of those who have taken part in achieving this result, we give our thanks for their effort and the quality of their work, hoping that in five years, or maybe before, we might celebrate it once more.

RAMON PARRAMON. CAP D'ESTUDIS DE MÀSTERS I POSTGRAUS. Ja fa un temps que des d'ELISAVA varem considerar necessari impulsar un postgrau sobre el disseny d'espais interiors en el context dels estudis de Màster i Postgrau. Conscients de la necessitat de formar i actualitzar professionals per dissenyar l'habitatge, es va iniciar amb Joaquim Matutano, Agustí Costa i José Baltanás el postgrau Perímetres Privats.

Perímetres Privats es refereix als espais que acullen les nostres activitats més quotidianes com són menjar, dormir, cuinar, descansar, treballar, etc. Són privades perquè són personals o compartides amb unes poques persones i no es desenvolupen ni en espais oberts ni públics. De totes maneres en l'actualitat això és més complex, ja que amb tecnologies com són la webcam en combinació amb internet, o els continguts cada vegada més agressius d'alguns programes de televisió, es posa en qüestió la privacitat d'aquest perímetre constituït per l'habitatge. Els possibles canvis d'escenari i les noves activitats són motiu d'anàlisi i revisió en cada edició del postgrau.

Les activitats que es desenvolupen en els habitatges actuals no són les mateixes que les que s'hi feien pocs anys enrere, i segurament canviaran en breu. L'espai, a més d'adaptar-se a les activitats, ha d'incloure els serveis necessaris per assolir les actuals exigències de comoditat i funcionalitat. El mobiliari, les noves tecnologies, les noves normatives, el nou model constructiu, els nous materials són elements en constant evolució que obliguen els dissenyadors d'espais a estar atents per exercir adequadament la seva responsabilitat. Imaginar el futur és la capacitat més estimulant del humans, i aquesta és la feina que fan els dissenyadors. A través d'aquest postgrau, professors i alumnes imaginen possibles futurs i cerquen les eines necessàries per convertir aquestes idees en realitats factibles.

El coneixement que es comparteix en aquest postgrau procedeix d'un conjunt de diferents circumstàncies: inicialment, per l'organització global dels continguts planificada pels seus directors; posteriorment, per la seva coordinació, per les aportacions de cada membre del cos de professors, pel bagatge personal del grup d'estudiants, per les discussions generades, per les tutories dels projectes, pels estímuls que troben els estudiants al llarg del curs, per l'entorn que els acull, per les persones que treballen de manera menys visible en la gestió, per l'ambient que es genera en una aula on es troben persones de moltes procedències; per tot aquest conjunt de coses i altres que oblidat, els coneixements compartits es poden convertir en idees i projectes.

Aquest llibre demostra que tot això s'ha repetit any rere any des que es va iniciar el postgrau. És a les mans de cada un dels participants el fet de transformar aquests projectes en realitats. Aquesta és la segona part del postgrau, l'activitat professional que cadascú exerceix incorporant l'aplicació d'una sèrie de coneixements adquirits i sense oblidar el més important de tot: l'experiència viscuda. Aquest postgrau i també aquest llibre tracten sobre el disseny de "perímetres privats" a través d'una experiència compartida.

RAMON PARRAMON. JEFE DE ESTUDIOS DE MÁSTERS Y POSTGRADOS. Ya hace un tiempo que desde ELISAVA se consideró necesario impulsar un postgrado sobre el diseño de espacios interiores en el contexto de los estudios de Máster y Postgrado. Conscientes de la necesidad de formar y actualizar profesionales para diseñar la vivienda, se inició con Joaquim Matutano, Agustí Costa y José Baltanás el postgrado Perímetros Privados.

Perímetros Privados se refiere a los espacios que acogen nuestras actividades más cotidianas como comer, dormir, cocinar, descansar, trabajar, etc. Son privadas porque son personales o compartidas con unas pocas personas y no se desarrollan ni en espacios abiertos ni públicos. De todas formas, en la actualidad esto es más complejo, ya que tecnologías como son la webcam en combinación con Internet, o los contenidos cada vez más agresivos de algunos programas de televisión, ponen en cuestión la privacidad de este perímetro constituido por la vivienda. Los posibles cambios de escenario y las nuevas actividades son motivo de análisis y revisión en cada edición del postgrado.

Las actividades que se desarrollan en las viviendas actuales no son las mismas que las que se hacían hace unos pocos años, y seguramente volverán a cambiar en breve. El espacio, además de adaptarse a las actividades, tiene que incorporar los servicios necesarios para satisfacer las actuales exigencias de comodidad y funcionalidad. El mobiliario, las nuevas tecnologías, las nuevas

normativas, el nuevo modelo constructivo, los nuevos materiales, etc., son elementos en constante evolución que obligan a los diseñadores de espacios a estar atentos para ejercer adecuadamente su responsabilidad. Imaginar el futuro es la capacidad más estimulante de los humanos, y este es el trabajo que hacen los diseñadores. A través de este postgrado, profesores y alumnos imaginan posibles futuros y buscan las herramientas necesarias para convertir estas ideas en realidades factibles.

El conocimiento que se comparte en este postgrado procede de un conjunto de diferentes circunstancias: inicialmente, por la organización global de los contenidos planificada por sus directores; posteriormente, por su coordinación, por las aportaciones de cada miembro del cuerpo de profesores, por el bagaje personal del grupo de estudiantes, por las discusiones generadas, por las tutorías de los proyectos, por los estímulos que encuentran los estudiantes a lo largo del curso, por el entorno que les acoge, por las personas que trabajan de forma menos visible en la gestión, por el ambiente que se genera en un aula donde se encuentran personas de muchas procedencias... Por todo este conjunto de cosas y otras que me olvido, los conocimientos compartidos pueden convertirse en ideas y proyectos.

Este libro demuestra que todo ello se ha repetido año tras año desde que se inició el postgrado. Está en manos de cada uno de los participantes el hecho de transformar estos proyectos en realidades. Esta es la segunda parte del postgrado, la actividad profesional que cada uno ejerce incorporando la aplicación de una serie de conocimientos adquiridos y sin olvidar lo más importante de todo, la experiencia vivida. Este postgrado y también este libro tratan sobre el diseño de "perímetros privados" a través de una experiencia compartida.

RAMON PARRAMON. HEAD OF STUDIES OF GRADUATE PROGRAMS. It's been a while since ELISAVA was considered necessary to initiate a postgraduate on the design of interior spaces in the context of Master and Postgraduate studies. Aware of the need to train and update housing professionals to design, began with Joaquim Matutano, Agustí Costa and José Baltanás the postgraduate Private Perimeters.

Private Perimeters refers to the spaces that host our everyday activities like eating, sleeping, cooking, rest, work, etc.. They are private because they are personal or shared with a few people and do not develop either open or public spaces. Anyway, now this is more complex because technologies such as the webcam in conjunction with Internet, or increasingly aggressive content of some television programs, call into question the privacy of the perimeter formed by the housing. The possible changes of scenery and new activities are a source of analysis and review in each issue of graduate school.

The activities taking place in today's homes are not the same as those made a few years ago, and probably change again soon. The space also adapt to the activities, it must incorporate the necessary services to meet the current demands of comfort and functionality. The furniture, new technologies, new legislation, the new model constructive, new materials, etc., Are elements that require changing the designers of spaces to be attentive to adequately perform their responsibilities. Imagining the future is the most stimulating ability of humans, and this is the work that designers do. Through this graduate teachers and students imagine possible futures and seek the necessary tools to turn these ideas into workable realities.

The knowledge shared in this graduate from a different set of circumstances: initially, the global organization of content planned for its directors, and thereafter, by coordination, by the contributions of each faculty member for the baggage staff of the student group, the discussions generated by, for mentoring projects, by the stimuli encountered by students throughout the course by their host environment for those working less visibly in the management , by the atmosphere generated in a classroom where there are people from many... Throughout this whole thing and another I forget, knowledge sharing can become ideas and projects.

This book demonstrates that this has been repeated every year since the inception of the graduate. It is up to each of the participants to the fact transform these projects into reality. This is the second part of the graduate, professional activity that everyone exercises incorporating the implementation of a series of foreground and without forgetting the most important of all, the experience. This postgraduate and this book is about the design of "private perimeters" through a shared experience.

PRESENTACIÓ

PRESENTACIÓN

PRESÉNTATION

JOAQUIM MATUTANO. ARQUITECTE, CODIRECTOR DEL POSTGRAU. Aquesta publicació recull cinc cursos de reflexions i treballs d'alumnes i professors sobre l'espai interior, dut a terme en el postgrau en Espai Interior Perímetres Privats del Màster de Disseny de l'Espai Interior.

Els alumnes, de molt diverses procedències geogràfiques, de formació variada i de trajectoria professional diferent, han donat resultats heterogenis, però tots ells de gran qualitat. Es recullen en els projectes diferents maneres d'afrontar el procés de disseny, que condueixen a diferents respostes formals.

La temàtica del postgrau determina clarament els resultats aquí plantejats. El disseny dels perímetres privats és potser la part més rica de l'espai que envolta l'individu, per la seva proximitat i la seva quotidianitat. Cada dia l'usuari dialoga i interroga el seu espai, de forma conscient o inconscient, i evidentment cada dia desenvolupa en aquest espai la majoria de funcions vitals.

En aquesta recopilació hi ha diverses lectures d'aquestes relacions íntimes amb l'espai; cada alumne ha interpretat i reflexionat a través del disseny sobre què són els perímetres. De vegades s'acoten o de vegades s'expandeixen, i sempre és difícil marcar fronteres.

En els cursos es constata la multiplicitat d'origens, de societats i de models familiars dels nostres alumnes i les seves diferents maneres d'entendre allò que és "privat". Cada alumne és portador d'una càrrega social més o menys intensa que és punt de partida per enfocar-se al projecte a través de la manipulació del programa.

Tot i que els projectes que aquí es presenten tenen un programa i uns usuaris precisos, es detecta que en cada un d'ells la interpretació del programa dóna lloc a solucions formals que permeten diferents formes de viure. Potser la majoria de vegades recullen aquesta inquietud per reflectir les societats canviants en què vivim, essent l'adaptabilitat espacial i funcional una característica dels projectes.

Des del postgrau s'intenta que activin les seves mirades antropològiques i socials, que aquestes mirades es creuin amb interrogants sobre el paper del disseny, i que s'aproximin a l'arquitectura interior amb una visió que es pretén que sigui oberta i flexible.

"Este cerco, esta puerta, hacia lo ilimitado, ¿y por qué?

Heredamos los cercos, los candados, los muros, las prisiones

Heredamos los límites. ¿Y por qué?" (*Una casa en la arena*. Pablo Neruda).

Esperem que el gran treball que els alumnes han desenvolupat en aquests cinc anys es vegi reflectit en els projectes seleccionats per a aquesta publicació.

JOAQUIM MATUTANO. ARQUITECTO, CODIRECTOR DEL POSTGRADO. Esta publicación recoge cinco cursos de reflexiones y trabajos de alumnos y profesores sobre el espacio interior, llevados a cabo en el postgrado en Espacio Interior Perímetros Privados del Máster en Diseño del Espacio Interior.

Los alumnos, de muy diversas procedencias geográficas, de formación variada y de trayectoria profesional dispar, han dado resultados heterogéneos, aunque todos ellos de gran calidad. Se recoge en los proyectos distintas maneras de afrontar el proceso de diseño, que conducen a distintas respuestas formales.

La temática del postgrado determina claramente los resultados aquí presentados. El diseño de los perímetros privados es quizás la parte más rica del espacio que rodea al individuo, por su proximidad y su cotidianidad. Cada día el usuario dialoga e interroga su espacio, de forma consciente o inconsciente, y por supuesto cada día desarrolla en él la mayoría de funciones vitales.

En esta recopilación hay diversas lecturas de estas relaciones íntimas con el espacio: cada alumno ha interpretado y reflexionado a través del diseño sobre lo que son los perímetros. A veces se acotan o a veces se expanden, y siempre es difícil marcar fronteras.

En los cursos se constata la multiplicidad de orígenes, de sociedades y de modelos familiares de nuestros alumnos y sus diferentes maneras de entender "lo privado". Cada alumno lleva consigo una carga social más o menos intensa que es punto de partida para enfrentarse al proyecto a través de la manipulación del programa.

Aunque los proyectos que aquí se presentan tienen un programa y usuarios precisos, se detecta que en cada uno de ellos la interpretación del programa da lugar a soluciones formales que permiten diferentes formas de vivir. Quizás la mayoría de veces recogen esta inquietud por reflejar las sociedades cambiantes en las que vivimos, siendo la adaptabilidad espacial y funcional una característica de los proyectos.

Desde el postgrado se intenta que activen sus miradas antropológicas y sociales, que éstas se crucen con interrogantes sobre el papel del diseño, y se aproximen a la arquitectura interior con una visión que se pretende que sea abierta y flexible.

"Este cerco, esta puerta, hacia lo ilimitado, ¿y por qué?

Heredamos los cercos, los candados, los muros, las prisiones

Heredamos los límites. ¿Y por qué?" (*Una casa en la arena*. Pablo Neruda).

Esperamos que el gran trabajo que los alumnos han desarrollado en estos cinco años se vea reflejado en los proyectos seleccionados para esta publicación

JOAQUIM MATUTANO. ARCHITECT, CODIRECTOR OF THE MASTER. This publication covers five courses of the Postgraduate Diploma in Interior Spaces, focusing on the reflections and works made by the students and teachers on the Postgraduate Diploma in Interior Spaces of the Masters in Interior Design.

The students, from very diverse geographic origins, with varied training and disparate professional careers, have rendered a broad cross-section of results, all of which have been of great quality. Different ways of undertaking the design process can be seen in these projects, all of which lead to different formal responses.

The theme of the postgraduate diploma clearly determines the results that are presented here. Design of private perimeters is perhaps the richest, most abounding part of the space that surrounds the individual, this due to its proximity and routine nature. Everyday the user dialogues with and interrogates his space, consciously or unconsciously and, of course, most vital functions take place in this space on a daily basis.

Diverse interpretations of these intimate relationships with the space can be found in this collection, in which each student, by means of design, has interpreted and reflected what perimeters actually are. Sometimes they are fenced in or sometimes they expand and the marking of borders is always a thing of difficulty.

The wide variety of our students' origins, societies and family models can be verified in the courses, as is the case with the different ways in which they understand that which "is private". Each student carries a social burden that is more or less intense, and that represents the starting point to undertake the project by manipulating the programme.

Although the projects that are presented here have a very precise programme and specific users, it can be seen that each student's interpretation of the programme gives rise to formal solutions that allow different ways of living. Perhaps this restlessness to reflect the changing societies in which we live is what is mostly shown, with spatial and functional adaptability representing a characteristic of the projects.

It is based on this postgraduate diploma that we have activated their anthropological and social views, insuring that these views encounter and give rise to questions on the role of design, thus approaching interior architecture from a point of view that is hopefully open and flexible.

*"This fence, this door, leading to the unlimited, and why?
We inherit the fences, the locks, the walls, the prisons
We inherit the limits. And why?" (The House in the Sand. Pablo Neruda).*

We hope that the great work of the students in these fives years will be captured in the projects that have been selected for this publication.

JOSÉ BALTANAS. PROFESSOR I ESCRIPTOR.

*"Així vivim, acomiadant-nos contínuament".
(Reiner Maria Rilke, 1875-1926).*

Fent una extrapolació, també es podria dir: "Així vivim, teixint i desteixint els nostres perímetres contínuament; travessant llindars".

Perquè el llindar, delimitador de perímetres, pot definir-se amb generosa amplitud com: "Valor a partir del qual comencen a ser perceptibles els efectes d'un agent físic, o deixin de ser-ho" (Diccionario del Español Actual), i el perímetre com: "El contorn d'una superficie" (mateix diccionari). Perquè, igualment, allò que importa del perímetre (de persona o de cosa) és, a més i per sobre de les seves prestacions físiques, el seu valor relacional. La qual cosa recorda aquell bonic text d'Italo Calvino de Les ciutats invisibles:

A Ersilia, per establir les relacions que regeixen la vida de la ciutat, els habitants estenen fils entre els angles de les cases, blancs o negres o grisos o blanquinegros, segons indiquin les relacions de parentiu, intercanvi, autoritat, representació. Quan els fils són tants que ja no s'hi pot passar entremig, els habitants se'n van: les cases es desmunten; queden només els fils i els suports dels fils. (Ediciones Siruela, S.A. [pel castellà], 1994-1998).

Així, entre els perímetres, contenidors de vegades, i de vegades ajustats estoigs (ja m'entenen: des del primer i aquós perímetre matern, que va alimentar un projecte d'il·lusió, fins a l'últim, sòlid, terra sobre fusta, que va tancar i empresonar definitivament aquell projecte, segurament més anodi del que s'havia desitjat) es repeteix un cop i un altre el primitiu viatge de l'ésser unicel·lular: de l'aigua a la terra.

Què queda entremig? Perímetres.

Ja siguin públics (autobús, metro, taxi, tramvia, tren); privats (bicicleta, cotxe, moto); o tots dos, junts i simultanis: les meves cames (perímetres privats) avançant, travessant carrers (perímetres públics).

Ja siguin semipúblics (edifici, portal general, ascensor, portal-corredor, llindar, casa). Casa.

Ja siguin privats (rebedor, passadís, sala A: dormitori, armari, llit). Llit, un estoig o perímetre íntim, horitzontal, on el cos s'endormisca i s'abandona, malgrat que:

Ell sabia que ja no podria estirar-se entre les paraules com un animal en un cau. (Daniele del Giudice, 1987).

Ja siguin privats o íntims (sala B: bany, lavabo, banyera). Banyera, un estoig o perímetre íntim, horitzontal, on el cos, també, s'endormisca, s'abandona i suspèn, ni que sigui temporalment, qualsevol connexió terrenal, ja que:

Quan un vol mantenir-se pur, és necessari no ocupar-se dels assumptes humans. (Alfred de VIGNY, 1797-1863).

Perímetres i, per sobre dels construïts, usats, destruïts i construïts de nou, sempre preval el perímetre original, el que ens envolta i defineix, el més pròxim i millor acabat: la nostra pell, metàfora de totes les possibles pells que, sistemàticament, estacionalment, protegiran o abandonaran el nostre fugaç cos. Per això direm, identificant-nos zelosament amb Auden:

A unes trenta polzades del meu nas passa la frontera de la meva persona, i tot l'aire intacte que entre tots dos s'interposa és "pagus" o heretat privada meva. Estranger: a no ser que jo, amb ulls de cambra et faci senyals amistosos, guarda't de creuar-la, amb grossera gosadia: no tinc arma de foc, però puc escopir. (W.H. Auden, "Prologue: The Birth of Architecture", a About the House)

JOSÉ BALTANAS. PROFESOR Y ESCRITOR.

"Así vivimos, despidiéndonos continuamente".

(Reiner Maria Rilke, 1875-1926).

Extrapolando, también podría decirse: "Así vivimos, tejiendo y destejiendo nuestros perímetros continuamente; atravesando umbrales".

Porque el umbral, delimitador de perímetros, puede definirse con generosa amplitud como: "Valor a partir del cual comienzan a ser perceptibles los efectos de un agente físico, o dejan de serlo" (Diccionario del Español Actual), y el perímetro como: "El contorno de una superficie" (mismo diccionario). Porque, asimismo, lo que importa del perímetro (de persona o cosa) es, además y por encima de sus prestaciones físicas, su valor relacional.

Lo cual recuerda aquel bello texto de Italo Calvino perteneciente a Las Ciudades Invisibles:

En Ersilia, para establecer las relaciones que rigen la vida de la ciudad, los habitantes tienden hilos entre los ángulos de las casas, blancos o negros o grises o blanquinegros, según indiquen las relaciones de parentesco, intercambio, autoridad, representación. Cuando los hilos son tantos que ya no se puede pasar por en medio, los habitantes se marchan: las casas se desmontan; quedan sólo los hilos y los soportes de los hilos. (Ediciones Siruela, S.A., 1994-1998).

Así, entre perímetros, contenedores a veces y, a veces, ajustados estuches (ya me comprenden: desde el primer y acuoso perímetro materno, que alimentó un proyecto de ilusión, hasta el último, sólido, tierra sobre madera, que cerró y encerró definitivamente aquel proyecto, seguramente más anodino de lo deseado) se repite una y otra vez el primitivo viaje del ser unicelular: del agua a la tierra.

¿Qué queda en medio? Perímetros.

Sean éstos públicos (autobús, metro, taxi, tranvía, tren); privados (bicicleta, coche, moto); o ambos, juntos y simultáneos: mis piernas (perímetros privados) avanzando, atravesando calles (perímetros públicos).

Sean éstos semipúblicos (edificio, portal general, ascensor, portal-corredor, umbral, casa). Casa.

Sean éstos privados (recibidor, pasillo, sala A: dormitorio, armario, cama). Cama, un estuche o perímetro íntimo, horizontal, en donde el cuerpo se adormece y abandona, pese a que:

Él sabía que ya no podría tumbarse entre las palabras como un animal en un cubil.

(Daniele del Giudice, 1987).

Sean éstos privados o íntimos (sala B: baño, lavabo, bañera). Bañera, un estuche o perímetro íntimo, horizontal, en donde el cuerpo, también, se adormece, abandona y suspende, siquiera temporalmente, toda conexión terrenal, ya que:

Cuando se quiere permanecer puro, es necesario no ocuparse de los asuntos humanos.

(Alfred de VIGNY, 1797-1863).

Perímetros y, sobre todos los construidos, usados, destruidos y vueltos a construir, siempre prevalece el perímetro original, el que nos rodea y define, el más próximo y mejor acabado: nuestra piel, metáfora de todas las posibles pieles que, sistemáticamente, estacionalmente, protegerán o abandonarán nuestro fugaz cuerpo. Por eso diremos, identificándonos celosamente con Auden:

A unas treinta pulgadas de mi nariz pasa la frontera de mi persona, y todo el aire intacto que entre ambas se interpone es "pagus" o heredad privada mía. Extranjero, a menos que yo, con ojos de alcoba te haga señas amistosas, guárdate de cruzarla, con grosera osadía: no tengo arma de fuego, pero puedo escapir. (W.H. Auden, "Prologue: The Birth of Architecture", en About the House).

JOSÉ BALTANAS. PROFESSOR AND WRITER.

Thus we live, continuously bidding farewell.

(Reiner Maria Rilke, 1875-1926)

Extrapolating one could also say: thus we live, continuously weaving and unravelling our perimeters; crossing thresholds.

Because the threshold, demarcation of perimeters, with great generosity can be defined as: the value as of which the effects of a physical agent start to be perceived or are no longer perceived (Diccionario del Español Actual (Dictionary of Current Spanish)) and the perimeter can be defined as: the outline of a surface (same dictionary). Because, what is also important about the perimeter (of the person or thing), above and beyond its physical features, is its relational value.

Which brings to mind the beautiful text by Italo Calvino from The Invisible Cities:

In Ersilia, to establish the relationships that sustain the city's life, the inhabitants stretch strings from the corners of the houses, white or black or grey or black-and-white according to whether they mark a relationship of blood, of trade, authority or agency. When the strings become so numerous that you can no longer pass among them, the inhabitants leave: the houses are dismantled; only the strings and their supports remain. (Ediciones Siruela, S.A., 1994-1998)

Thus, among perimeters, containers at times and, at times, narrow cases (you understand me: as of the first and watery maternal perimeter, that fed a project of enthusiasm; right through to the last, solid, soil on wood, which closed and definitively imprisoned that project, quite probably more anodyne than that desired) the primitive trip of the unicellular being is repeated time and time again: from water to soil.

What is to be found in its midst? Perimeters

Be these public (bus, metro, taxi, tram, train); private (bicycle, car, motorcycle); or both, together and simultaneous: my legs (private perimeters) advancing, crossing streets (public perimeters).

Be these partly-public (building, general lobby, lift, lobby-corridor, threshold, house). House

Be these private (entrance hall, corridor, hall A: bedroom, closet, bed).

Bed, a case or an intimate perimeter, horizontal, in which the body drowses off and is abandoned, despite:

His knowing that amongst words he could no longer lay like an animal in a lair.

(Daniele del Giudice, 1987)

Be these private or intimate (hall B: bathroom, basin, bathtub). Bathtub, a case or an intimate perimeter, horizontal, in which the body also drowses off, is abandoned and discontinued, if temporarily, from all earthly connections, given that:

If one is to remain pure, one must forget all human matters. (Alfred de VIGNY, 1797-1863)

Perimeters and, over all those built, used, destroyed and again built, the original perimeter prevails, the one that surrounds and defines us, the one that is closest and best finished: our skin, metaphor of all possible skins that, systematically, seasonally, protect or abandon our fleeting body. Thus we will say, jealously identifying ourselves with Auden:

Some thirty inches from my nose the frontier of my Person goes, and all the untilled air between is private pagus or demesne. Stranger, unless with bedroom eyes I beckon you to fraternise, beware of rudely crossing it: I have no gun, but I can spit. (W.H. Auden, prologue: The Birth of Architecture, in About the House)

AGUSTÍ COSTA. ARQUITECTE I INTERIORISTA, CODIRECTOR DEL POSTGRAU. Des que l'any 2004 vam iniciar el curs Perímetres Privats, s'ha produït una constant remarcable, per part de quasi tots els alumnes que hi han participat, especialment per part dels estudiants d'altres continents. Destaquen l'interès que els desperta estudiar a l'Escola Elisava i formar part de la seva comunitat acadèmica; la importància de viure durant un temps a Barcelona, considerada per molts un bressol valuós del disseny actual i, finalment, l'oportunitat de participar en esdeveniments culturals en una ciutat europea, relacionats amb el món artístic i creatiu. Gaudí i el Modernisme són un referent, mentre que, de la producció contemporània recent, que reconeixen com un fet inquietable de la ciutat, en tenen un coneixement vague, sense noms ni cognoms.

El nostre postgrau els atreu pel fet de ser l'únic d'aquest gènere -diuen- que proposa un exercici projectual rigorós que, partint d'una idea potent, suggestiva, no es conforma tan sols amb el desenvolupament lleu d'aquesta idea -a nivell formal i funcional- sinó que també ho ha de fer amb abundància de plànols constructius que justifiquin la validesa de les decisions preses.

Efectivament, aquest posicionament favorable a la precisió (el suport més idoni del projecte) i el rebuig de les propostes inconsistentes o que solament saben expressar els aspectes més anecdòtics de la modernitat, han estat, i són, objectius claus, presents a totes les nostres aules.

Alumnes i professors coincideixen en l'opinió que innovació, proposta, sorpresa... conceptuals, no arriben a destí sense un procés de disseny que n'avali un correcte desenvolupament, però sense menystenir la necessària obertura mental i l'audàcia que basteixen les bones idees. Encara em ressona al cap la frase d'una bona alumna del primer any, que deia: "Per poder volar s'ha de crear l'espai d'aire lliure necessari perquè les ales es despleguin". Una frase manlevada al psicòleg Jorge Bucay, autor del llibre *Déjame que te cuente...*, que expressa molt bé el sentit del nostre programa: crear les condicions necessàries per superar-se i fer el millor projecte factible. Per això, cal fornir-se interiorment en tots els aspectes, fins i tot assumint riscs que el temps s'encarrega de superar i substituir per nous riscs i així seguir volant, avançant.

Dues preocupacions també ocupen la ment dels alumnes. La primera, la voluntat de fer un projecte actual, modern, i la segona -molt lloable- satisfet l'hipotètic usuari. Sens dubte, un projecte poc assumit per l'usuari fracassarà, però això no ha de representar cap claudicació. L'objectiu del nostre curs d'assolir l'excellència professional en l'exercici de l'interiorisme recomana la defensa de les pròpies conviccions i que evolucionin constantment. Per això, infon a l'alumne l'afany de superar-se contínuament i el desplegament de qualitats persuasives per evitar que el vol de Jorge Bucay es torni gallinaci.

És gratificant observar com les diverses bases culturals aporten mirades diferents sobre el mateix tema. I comprovar que el món globalitzat que viuen els alumnes encara no és capaç d'eliminar el substrat dels seus orígens. Portugal, Rússia, Corea, Itàlia, Brasil, Bèlgica, Japó, Xile, Veneçuela, Mèxic, Colòmbia i molts altres països porten la seva empremta a Elisava. Demostren que la lliure circulació d'idees no apaga una identitat que genera uns projectes que fan notar que no poden ser de qualsevol lloc abans que mostrar que són d'un lloc concret.

Text de la frase de Jorge Bucay, de l'original en castellà:

"Para volar hay que crear el espacio de aire libre necesario para que las alas se desplieguen".

AGUSTÍ COSTA. ARQUITECTE E INTERIORISTA, CODIRECTOR DEL POSTGRADO. Desde que en el año 2004 iniciamos el curso Perímetros Privados, se ha producido una constante remarcable, por parte de casi todos los alumnos que en él han participado, especialmente por parte de los estudiantes de otros continentes. Destacan el interés que les despierta estudiar en la Escuela Elisava y formar parte de su comunidad académica; la importancia de vivir durante un tiempo en Barcelona, considerada por muchos una valiosa cuna del diseño actual, y, finalmente, la oportunidad de participar en eventos culturales en una ciudad europea, relacionados con el mundo artístico y creativo. Gaudí y el Modernismo son un referente, mientras que de la producción contemporánea reciente, que reconocen como un hecho incuestionable de la ciudad, sólo tienen un conocimiento vago, sin nombres ni apellidos.

Nuestro postgrado les atrae por el hecho de ser el único de este género -dicen- que propone un ejercicio proyectual riguroso que, partiendo de una idea potente, sugestiva, no se conforma sólo con el desarrollo leve de esta idea -a nivel formal y funcional- sino que también tiene que hacerlo con abundancia de planos constructivos que justifiquen la validez de las decisiones tomadas.

Efectivamente, este posicionamiento favorable a la precisión (el apoyo más idóneo del proyecto) y el rechazo de las propuestas inconsistentes o que sólo saben expresar los aspectos más anecdóticos de la modernidad, han sido, y son, objetivos claves, presentes en todas nuestras aulas.

Alumnos y profesores coinciden en la opinión de que innovación, propuesta, sorpresa... conceptuales, no llegan a su destino sin un proceso de diseño que avale su correcto desarrollo, pero sin menoscabar la necesaria apertura mental y la audacia que edifican las buenas ideas. Aún resuena en mi cabeza la frase de una buena alumna del primer año, que decía: "Para poder volar hay que crear el espacio de aire libre necesario para que las alas se desplieguen". Una frase tomada prestada al psicólogo Jorge Bucay, autor del libro Déjame que te cuente..., que expresa muy bien el sentido de nuestro programa: crear las condiciones necesarias para superarse y hacer el mejor proyecto factible. Para ello, hay que abastecerse interiormente en todos los aspectos, incluso asumiendo riesgos que el tiempo se encarga de superar y sustituir por nuevos riesgos y así seguir volando, avanzando.

Dos preocupaciones también ocupan la mente de los alumnos. La primera, la voluntad de hacer un proyecto actual, moderno; y la segunda -muy loable-, satisfacer al hipotético usuario. Sin duda, un proyecto poco asumido por el usuario fracasará, pero ello no debe representar ninguna claudicación. El objetivo de nuestro curso de alcanzar la excelencia profesional en el ejercicio del interiorismo recomienda la defensa de las propias convicciones y que evolucionen constantemente. Para ello, infunde al alumno el afán de superación continua y el despliegue de calidades persuasivas para evitar que el vuelo de Jorge Bucay se convierta en gallináceo.

Es gratificante observar cómo las diferentes bases culturales aportan miradas diferentes sobre el mismo tema. Y comprobar que el mundo globalizado que viven los alumnos todavía no es capaz de eliminar el substrato de sus orígenes. Portugal, Rusia, Corea, Italia, Brasil, Bélgica, Japón, Chile, Venezuela, México, Colombia y muchos otros países traen su huella a Elisava. Demuestran que la libre circulación de ideas no apaga una identidad que genera unos proyectos que hacen ver que no pueden ser de cualquier sitio antes de mostrar que son de un sitio concreto. Texto de la frase de Jorge Bucay, del original en castellano:

"Para volar hay que crear el espacio de aire libre necesario para que las alas se desplieguen".

AGUSTÍ COSTA. ARCHITECT AND INTERIORIST. CODIRECTOR OF THE MASTER. Ever since we started the "Private Perimeters" Postgraduate Diploma in the year 2004, there has been a remarkable constant feature on the part of almost all the students that have participated, in particularly on the part of students from other continents. The students highlight the interest that studying and forming part of the academic community of the Escola Elisava has awakened in them; the importance of living in Barcelona during a period of time, city considered by many as a valuable cradle of current design and, finally, the opportunity of being able to participate in cultural events in a European city that is related with the artistic and creative world. Gaudí and Modernism are referents, while in that pertaining to recent contemporary production, which they acknowledge as an unquestionable fact of the city, they have a rather vague knowledge, without names or surnames.

They are attracted to our Postgraduate Diploma because, according to what they say, it is the only one of its class that proposes a rigorous projective exercise that, based on a powerful and suggestive idea, does not merely resign itself to basic development -at a formal and functional level- but must also be executed with an abundance of constructive plans that justify validity of the decisions that are taken.

Indeed, it is this positioning that favours accuracy (the project's best support) and the rejection of inconsistent proposals or proposals that only express the more anecdotal aspects of modernity, that have been, and are, clear objectives that are present in all our classrooms.

Students and teachers alike are of the opinion that innovation, proposal, surprise...concepts, do not reach their destination without a design process that backs-up correct development, although without undervaluing necessary broad-mindedness and audacity, which is what also feeds good ideas. A phrase that an excellent first-year student used still rings in my head: "to fly you have to create the space of free air necessary for the wings to unfold". The phrase was borrowed from the psychologist Jorge Bucay, author of the book "Déjame que te cuente"... (Let Me Tell You a Story) and it beautifully expresses the feeling behind our programme: to create the necessary conditions to better oneself and make the best feasible project. Thus, the importance of building one's inner being in all aspects, to the point of even assuming risks that time itself will be in charge of overcoming and substituting with new risks and thus continue flying, advancing.

There are two concerns that also occupy the students' minds. The first represented by the will to execute an updated and modern project and the second -which is highly praiseworthy- to satisfy the hypothetical user. There is no doubt that a project that is not properly assumed by the user will fail, although this must never represent any sort of renunciation of one's principles. The objective of our course, to attain professional excellence in the exercising of interior design, recommends defending one's own convictions and constant evolution. Thus the reason why we instil the urge in our students to constantly better themselves, to reach further beyond and unfold their persuasive qualities so that Jorge Bucay's flight will not turn into a chicken run.

It is gratifying to observe how the different cultural sources contribute to the same subject with different views. It is also satisfying to see how the globalised world the students experience has, as yet, not been capable of eliminating the substance of their origins. Portugal, Russia, Korea, Italy, Brazil, Belgium, Japan, Chile, Venezuela, Mexico, Columbia and many other countries have all left their imprint at Elisava. They have come to prove that the free circulation of ideas does not diminish an identity that generates projects that make it obvious that they cannot be from anywhere in particular before demonstrating that they are from a specific place.

Text of Jorge Bucay's phrase, from the original in Spanish:

"To fly you have to create the space of free air necessary for the wings to unfold".

PENSAR AMB LES MANS

PENSAR CON LAS MANOS
THINKING WITH YOUR HANDS

CONFERENCIA D'ALBERTO CAMPO. 15.02.08. No tornaré a titular aquesta conferència LA IDEA CONSTRUÏDA encara que segueixi pensant que allò que els arquitectes fem és construir IDEES, posar en peu, materialitzar idees que puguin resoldre els problemes que es plantegen en cada nova obra d'arquitectura.

Avui començó amb un expressiu PENSAR AMB LES MANS, fent referència aquí a Barcelona, a una brillant imatge inventada per Saramago quan escriu en el seu llibre La Caverna que els creadors tenim com petits cervells a la punta dels dits. D'aquesta manera no fa més que descriure aquesta indissoluble situació on els arquitectes ens trobem: cap i mans treballant alhora sense solució de continuïtat.

Per a un arquitecte generar unes idees capaces de ser posades en marxa és i ha de ser tan important com el fet de materialitzar-les i construir-les, el fet de FER-les amb les mans. Amb unes mans que pensen, amb unes mans que dibuixen, amb unes mans que construeixen. I aquí es manifesta bé la justesa de la imatge de Saramago que els homes tenim "como pequeños cerebros en la punta de los dedos" i que a mi m'agrada traduir en un sentit més arquitectònic amb un "pensar amb les mans".

I aquesta IDEA central que reclamem per a l'Arquitectura es recolzarà en la GRAVETAT i en la LLUM, temes centrals de l'Arquitectura.

La IDEA com a síntesi capaç de donar resposta a tots els temes que convergeixen en el fet arquitectònic. La GRAVETAT, que construeix l'ESPAI. I la LLUM, que construeix el TEMPS. ESPAI i TEMPS, que són els temes centrals de l'Arquitectura. Una GRAVETAT que parla de com transportar les càrregues gravitatòries, la GRAVETAT, el pes de l'Arquitectura al terra on es fonamenta. Parlem de l'estructura portant que no només transmet la gravetat, sinó alguna cosa més important: "estableix l'ordre de l'ESPAI", l'organitza, l'ordena.

La LLUM, que ens parla del transcurs del TEMPS i que se'n lliura gratuïtament cada dia amb el pas del sol quan recorre la terra de punta a punta. La LLUM, amb la seva meravellosa capacitat de fer lleuger allò més pesat.

I capaç també de tocar el cor dels homes.

És en aquests tres punts que volria fonamentar la meva Arquitectura: IDEA, LLUM i GRAVETAT.

CONFERENCIA DE ALBERTO CAMPO. 15.02.08. No volveré a titular esta conferencia LA IDEA CONSTRUIDA aunque siga pensando que lo que hacemos los arquitectos es construir IDEAS, poner en pie, materializar ideas que puedan resolver los problemas que se plantean en cada nueva obra de arquitectura.

Hoy empiezo con un expresivo PENSAR CON LAS MANOS, haciendo referencia aquí a Barcelona, a una brillante imagen inventada por Saramago cuando escribe en su libro La Caverna que los creadores tenemos como pequeños cerebros en la punta de los dedos. De esta manera no hace más que describir esa indisoluble situación en la que los arquitectos nos encontramos: cabeza y manos trabajando al mismo tiempo sin solución de continuidad.

Para un arquitecto generar unas ideas capaces de ser puestas en marcha es y tiene que ser tan importante como el hecho de materializarlas y construirlas, el hecho de HACERLAS con las manos. Con unas manos que piensan, con unas manos que dibujan, con unas manos que construyen.

Y aquí se manifiesta bien la exactitud de la imagen de Saramago de que los hombres tenemos "como pequeños cerebros en la punta de los dedos" y que a mí me gusta traducir en un sentido más arquitectónico con un "pensar con las manos".

Y esta IDEA central que reclamamos para la Arquitectura se apoyará en la GRAVEDAD y en la LUZ, temas centrales de la Arquitectura.

La IDEA como síntesis capaz de dar respuesta a todos los temas que convergen en el hecho arquitectónico. La GRAVEDAD, que construye el ESPACIO. Y la LUZ, que construye el TIEMPO. ESPACIO y TIEMPO, que son los temas centrales de la Arquitectura. Una GRAVEDAD que habla de cómo transportar las cargas gravitatorias, la GRAVEDAD, el peso de la Arquitectura en el suelo en el que se cimienta. Hablamos de la estructura portante que no sólo transmite la gravedad, sino algo más importante, "establece el orden del ESPACIO", lo organiza, lo ordena.

La LUZ, que nos habla del transcurso del TIEMPO y que se nos libera gratuitamente todos los días con el paso del sol cuando recorre la tierra de punta a punta. La LUZ, con su maravillosa capacidad de hacer ligero lo más pesado.

Y capaz también de tocar el corazón de los hombres.

Es en estos tres puntos en los que quería cimentar mi Arquitectura: IDEA, LUZ y GRAVEDAD.

CONFERENCE BY ALBERTO CAMPO. 15.02.08. I am not going to call this lecture "THE CONSTRUCTED IDEA" once again, despite the fact that I still think that what architects actually do is construct IDEAS, put things up, materialise ideas that can resolve the problems that come up in every new Architectural work.

Today I would like to start with the expression THINKING WITH YOUR HANDS, and here in Barcelona, I want to refer to a brilliant idea that Saramago invented when he wrote in his book "The Cave" that all creators have a tiny brain in each of their fingertips. Actually, he does nothing but describe the eternal position in which architects find themselves: head and hands working without let up.

Generating ideas is as important, or should be as important, for an architect as is putting them into action, materialising them, constructing them, imprinting them with the EXCELLENCE of hands. With hands that think, with hands that draw, with hands that build. And this is exactly where the poetic justice of Saramago's image is manifested, in that man does have "a tiny brain in each of his fingertips", image that, in a more architectonic sense, I prefer to consider something like "thinking with your hands".

And this central IDEA that is being claimed for Architecture will rest on GRAVITY and LIGHT, central themes in Architecture.

The IDEA as synthesis capable of coming up with answers to all matters that come together in that which is architectonic. GRAVITY, which builds SPACE. And LIGHT that builds TIME. SPACE and TIME, core matters in Architecture. GRAVITY that speaks of how to transport gravitational loads (gravitational constant), gravity, the weight of Architecture on the soil on which it is founded. We're talking about the carrier structure, which doesn't just transmit gravity, but does something even more important, "it establishes the order of the SPACE", it organises it, putting it into order.

The LIGHT that tells us that TIME has gone by, delivered every day free of charge as the sun crosses the earth from end to end. LIGHT, with its wondrous capacity to turn the heaviest into the lightest. And also capable of touching man's heart.

These three points are precisely the ones on which I want to sustain my Architecture: IDEA, LIGHT and GRAVITY.

2004 / 05

Habitatge loft · Habitatge amb jardí · Habitatge a l'Eixample
Vivienda loft · Vivienda con jardín · Vivienda en el Eixample
Loft house · House and garden · House in the Eixample

ALBERTO PEÑÍN LLOBELL. ARQUITECTE. El taller de projectes del màster Perímetres Privats actua com a síntesi dels coneixements impartits en la resta d'assignatures. Més enllà del seu caràcter instrumental, vinculat a l'aplicació pràctica d'aquests coneixements, el treball del taller està orientat a la construcció d'un criteri personal propi basat en l'abstracció i en una actitud total cap el projecte interior.

Així, tots els seus elements s'inscrivien en una lògica comuna que, des de la coherència, afectarà totes les decisions del projecte: estructura de la forma, organització del programa, tractament de la llum, utilització dels materials, evitant l'anècdota i la descontextualització.

Es persegueix la construcció d'un paisatge interior coherent i global. Aquesta recerca es realitza a través de tres exercicis de programa similar però amb condicionants arquitectònics diferents, habitatges jardí, loft i a l'Eixample barceloní. Aquesta estratègica pedagògica permet, més enllà de l'enriquiment del taller, la síntesi dels conceptes citats a l'hora d'abordar el tractament de l'espai interior domèstic.

ALBERTO PEÑÍN LLOBELL. ARQUITECTO. El taller de proyectos del máster Perímetros Privados actúa como síntesis de los conocimientos impartidos en el resto de asignaturas. Más allá de su carácter instrumental, vinculado a la aplicación práctica de aquéllos, el trabajo del taller está orientado a la construcción de un criterio personal propio basado en la abstracción y en una actitud total hacia el proyecto interior.

Así, todos sus elementos se inscribirán en una lógica común que desde la coherencia afectará todas las decisiones del proyecto: estructura de la forma, organización del programa, tratamiento de la luz, empleo de los materiales, evitando la anécdota y la descontextualización.

Se persigue la construcción de un paisaje interior coherente y global. Esta búsqueda se realiza a través de tres ejercicios de programa similar pero con condicionantes arquitectónicos distintos, viviendas jardín, loft y en el Eixample barcelonés. Esta estrategia pedagógica permite, más allá del enriquecimiento del taller, la síntesis de los conceptos citados a la hora de abordar el tratamiento del espacio interior doméstico.

ALBERTO PEÑÍN LLOBELL. ARCHITECT. *The Projects Workshop of the "Private Perimeters" Postgraduate Diploma works as a unifier of knowledge imparted in the remaining subjects. Further beyond its instrumental nature, linked to practical application, the workshop is aimed at building the student's own personal criterion based on abstraction and a comprehensive attitude towards the interior design project.*

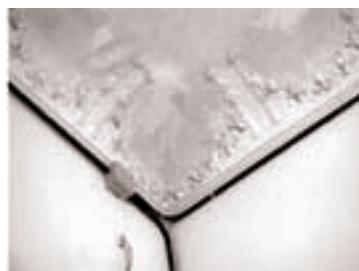
Thus all its elements will be registered in a common logic that, based on coherence, will affect all the decisions taken in the project: structure of the form, organisation of the program, treatment of the light, use of materials, avoiding the anecdote and decontextualisation.

What is pursued is construction of a coherent and global interior landscape. This search takes place in the shape of three programme exercises that are similar but with different architectonic determining factors, garden housing units, loft and the Barcelona Eixample area. Further beyond enrichment of the workshop, this teaching strategy allows unifying the mentioned concepts when it comes time to undertake treatment of a domestic interior space.

PREEEXISTENCIES INTERIORS. EIXAMPLE DE BARCELONA.

PREEEXISTENCIAS INTERIORES. EIXAMPLE DE BARCELONA.

INTERNAL EXISTENCES. EIXAMPLE OF BARCELONA.

Cel ras · Falso techo · False Ceiling

Paviments de mosaic hidràulic · Pavimentos de mosaico hidráulico · Hydraulic tile Flooring

MÓNICA FULLANA (ESPANYA). Durant el transcurs de la nostra vida es desenvolupen canvis que repercuten en el mobiliari d'un habitatge: Canvis immediats: per exemple les visites (seient extra, llit extra, emmagatzematge per a roba ,...). Canvis temporals: dies laborables / cap de setmana / vacances o hivern / estiu. Canvis futurs: tenir un nadó i cóm aquest va creixent fins a tenir una feina. El projecte es basa en la flexibilitat tant del mobiliari com dels espais de l'habitatge. Disposa d'unes "bandes d'emmagatzematge" a cada costat longitudinal de la planta, deixant el centre de l'estança lliure, on es disposa tot tipus de mobiliari pràctic que es podrà compondre o girar, per satisfer les diferents necessitats.

MÓNICA FULLANA (ESPAÑA). Durante el transcurso de nuestra vida se desarrollan cambios que repercuten en el mobiliario de una vivienda: cambios inmediatos: visitas de un día (asiento extra); visitas de más de un día (asiento extra, cama extra, almacenaje para ropa, un usuario más en el baño); comidas; día/noche. cambios temporales: días laborables/fin de semana/vacaciones; invierno/verano. cambios futuros: aumento o disminución del número de miembros de familia; bebé-niño-adolescente-adulto-anciano; cambio de trabajo/trabajo en casa. el proyecto se basa en la flexibilidad tanto del mobiliario como de los espacios de la vivienda, que repercuten en la economía de los usuarios a lo largo de los años. cuenta con unas "bandas de almacenamiento".

MÓNICA FULLANA (SPAIN). During the course of our life a series of changes take place that have an effect on the furniture in a home: Immediate Changes: for example, the views (extra seat, extra bed, storage space for clothing, ...). Temporary Changes: working days/weekend/holidays or winter/summer. Future Changes: a new baby and the child growing up until the time to start working comes around. The project is based on flexibility in both the furniture and the spaces of the housing unit. It counts with a series "of storage trays" along each longitudinal side of the floor, leaving the central part of the room free, where all types of practical furniture can be arranged, composed or turned-around to cover the different needs that arise.

01

02

- 01 **Plànom general** · Plano general · General Planol
02 **Secció** · Sección · Section
03 **Saló** · Salón · Livingroom

03

ANA FENOLL (ESPAÑA). Loft és un projecte d'habitatge + estudi concebut com un exercici conceptual, com el manual d'estil de la identitat corporativa d'un mateix.

Partint de la identitat més propera que tinc, la meva, i començant pel més evident, el nom de tres lletres, desenvolupó un joc de triples categories que em serveixen per definir i caracteritzar els espais resultants:

a_Refugi, intim, negre, paraules, reflexió, cargol, aire

n_Habitatge, compartit, blanc, moviment, distensió, peix, escala.

a_Estudi, treballat, vermell, imatges, cerca, mosca, llum.

ANA FENOLL (ESPAÑA). Loft es un proyecto de vivienda + estudio concebido como un ejercicio conceptual, como el manual de estilo de la Identidad corporativa de uno mismo. Partiendo de la identidad más cercana que tengo, la mía, y empezando por lo más evidente, el nombre de tres letras, desarrollo un juego de triples categorías que me sirven para definir y caracterizar los espacios resultantes:

a_Refugio, intimo, negro, palabras, reflexión, caracol, aire

n_Vivienda,compartido, blanco, movimiento, distensión, pez, escalera.

a_Estudio, trabajado, rojo, imágenes, búsqueda, mosca, luz.

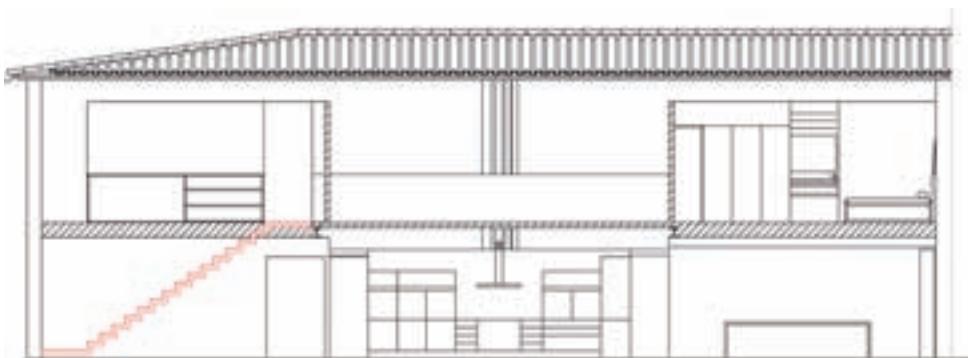
ANA FENOLL (SPAIN). Loft is a housing unit + studio project conceived as a conceptual exercise, like a manual of style corresponding to one's own Corporate Identity.

Based on the identity that is closest to me, that is my own, and starting with the most obvious, the three-letter name, I have developed a set of triple categories that I can use to define and characterise the resulting spaces:

a_Refuge, intimate, black, words, reflection, snail, air

n_Housing Unit, shared, white, movement, goodwill, fish, stairs.

a_Studio, worked, red, images, search, fly, light.

01

01 **Secció longitudinal** · Sección longitudinal · Longitudinal section

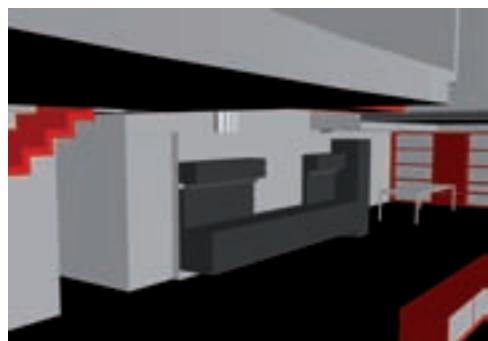
02 **Saló amb llum** · Salón con luz · Lounge with light

03 **Cuina** · Cocina · Kitchen

04 **Saló** · Salón · Livingroom

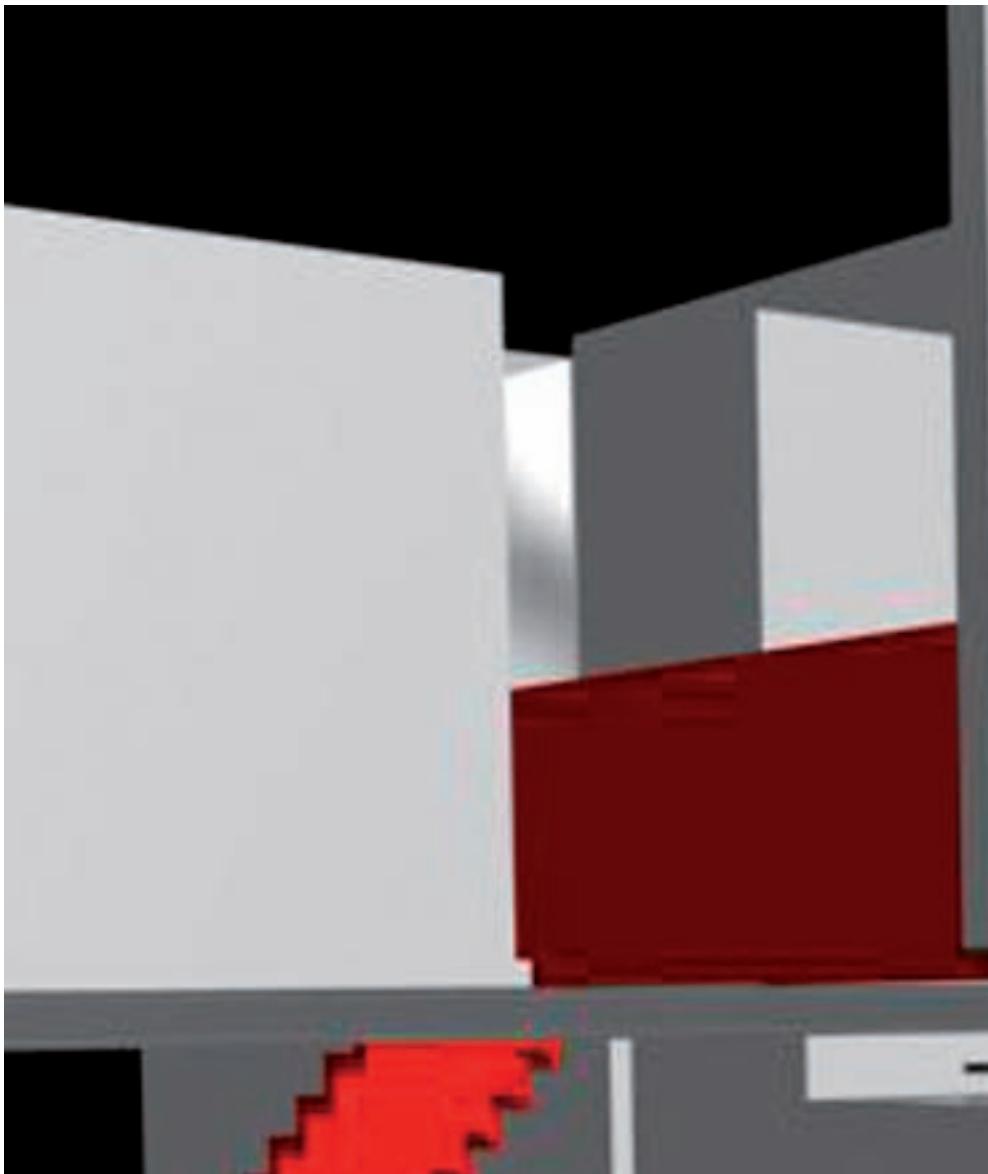

3

02

03

04

MARIA DOLORS MUÑOZ I SILVIA VIVES (ESPAÑA). Es tracta de dissenyar l'interior d'un habitatge on els nous usuaris són una parella de professionals joves, casats i sense fills ni previsió de tenir-los. Per tant, el nou programa queda determinat per una zona de saló, cuina / office, sala de lectura, lavabo i, en planta alta, un dormitori, bany i vestidor.

Les premisses que han guiat el projecte es basen en estances obertes i diàfanas on l'espai és el protagonista, fragmentació gairebé nul·la, amb una pureza de línies en tots els elements, i la importància d'aprofitar la llum natural, sense oblidar l'herència del loft: una arquitectura industrial.

MARIA DOLORS MUÑOZ Y SILVIA VIVES (ESPAÑA). Se trata de diseñar el interior de una vivienda donde los nuevos usuarios son una pareja de profesionales jóvenes, casados y sin hijos ni previsión de tenerlos. Por lo tanto, el nuevo programa queda determinado por una zona de salón, cocina/office, sala de lectura, lavabo y, en planta alta, un dormitorio, baño y un vestidor.

Las premisas que han guiado el proyecto se basaron en estancias abiertas y diáfanas, dónde el espacio es el protagonista. Fragmentación nula, con una pureza de líneas en todos los elementos, y la importancia de aprovechar la luz natural, sin olvidar la herencia del loft: una arquitectura industrial.

MARIA DOLORS MUÑOZ AND SILVIA VIVES (SPAIN). *The new users, a young professional couple, married, without children and without plans to have any. Therefore, the new layout is determined by a living room space, kitchen/office, reading room and bathroom, with a bedroom, bathroom and dressing room in the upper floor or garret.*

The premises guiding the project are based on open-plan rooms in which the space acquires prominence, with practically no fragmentation and with purity of lines in all the elements, thus the importance of profiting the natural light without forgetting the heritage behind the loft itself: industrial architecture piece.

01

02

- 01 **Bany i vestidor** · Baño y vestidor · Bathroom and dressing closet
02 **Altell** · Altillo · Attic
03 **Saló i biblioteca** · Salón y biblioteca · Livingroom and library

03

2005 / 06

Casa unifamiliar a Gràcia
Casa unifamiliar en Gràcia
Single family house in Gracia

IGNACIO FORTEZA. ARQUITECTE TÈCNIC. L'exercici de projecte d'aquest curs es basava a dissenyar l'interior d'un habitatge unifamiliar amb pati a Gràcia, un barri molt característic de Barcelona que ha influït en les diverses solucions d'espais.

Així, doncs, la majoria dels projectes connecten amb el carrer, porten la vida del barri a l'interior i provoquen una connexió fluïda i intencionada interior-exterior.

El pati, amb abundant vegetació, també ha estat clau per provocar reflexions sobre l'ús i el valor que té en una ciutat.

Altres projectes aprofiten la gran volumetria interior de l'edifici i opten pel joc de volums i per recorreguts que multipliquen visuals.

Però com sempre, la llum, el color i els materials continuen essent els protagonistes del disseny.

IGNACIO FORTEZA. ARCHITECTO TÉCNICO. El ejercicio de proyecto de este curso se basaba en diseñar el interior de una vivienda unifamiliar con patio en Gracia, un barrio muy característico de Barcelona que ha influido en las diversas soluciones de espacios.

Así pues, la mayoría de los proyectos conectan con la calle, llevan la vida del barrio al interior y provocan una conexión fluida e intencionada interior-exterior.

El patio, con su abundante vegetación, también ha sido clave para provocar reflexiones sobre su uso y su valor en una ciudad.

Otros proyectos aprovechan la gran volumetría interior del edificio y optan por el juego de volúmenes y por recorridos que multiplican visuales.

Pero como siempre, la luz, el color y los materiales continúan siendo los protagonistas del diseño.

IGNACIO FORTEZA. TECHNICAL ARCHITECT. *The project exercise this course has been based on designing the interior of a house with a single-family courtyard in the Gracia neighbourhood, very characteristic quarter of Barcelona, which has influenced in the diverse solutions found to create the spaces.*

Hence, most of the projects actually connect with the street, bringing the neighbourhood life into the interior, giving rise to a fluid and intentional interior-exterior connection.

The courtyard, overflowing with plants as it is, has also been a key factor that has given rise to reflections on its use and value in a city.

Other projects have profited from the building's great interior volume, having chosen to play with volumes and paths that increase the views several times over.

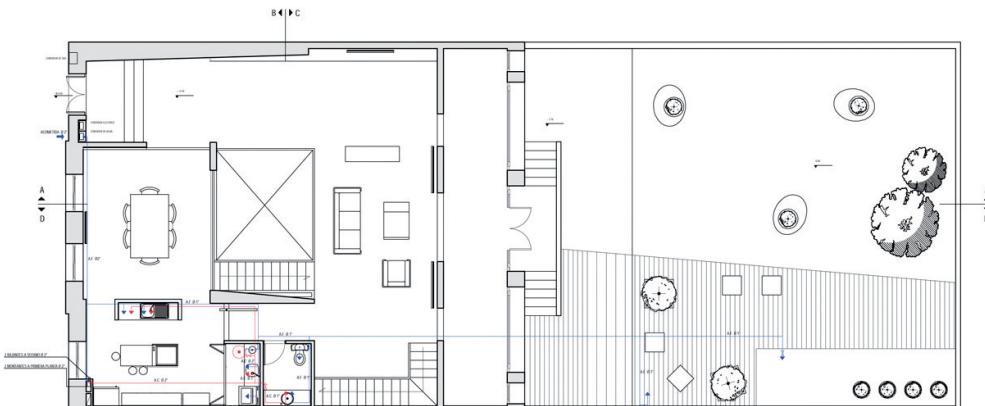
Light, colour and the materials however continue to hold the starring roles in the design.

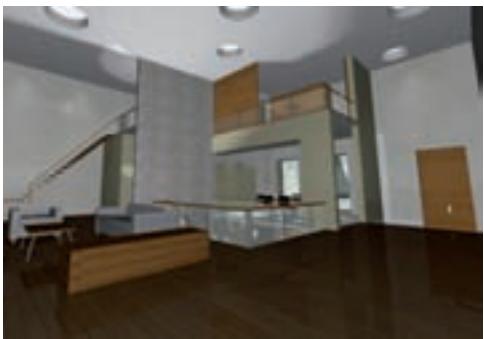
ABELARDO GÓMEZ (COLÒMBIA). Aquest projecte treballa al voltant de tres objectius: reflexió, transició i llum en un espai acollidor que estableix una adequada relació entre l'interior i l'exterior i n'articula totes les funcions. Uns espais diàfans, oberts, sense esborrar totalment la presència dels elements originals interiors, componen sensacions oposades, de pes, a través de la contundència d'alguns materials emprats, i de lleugeresa, mitjançant les perforacions de plans i la manipulació dels efectes de la llum. Proposta d'habitatge en grans espais que, conforme s'acosten a la base de l'edificació, controlen la seva escala.

ABELARDO GÓMEZ (COLOMBIA). Éste proyecto trabaja en torno a tres objetivos: reflexión, transición y luz en un espacio acogedor que, estableciendo una relación adecuada entre el interior y el exterior, articula todas las funciones. Unos espacios diáfanos, abiertos, sin borrar totalmente la presencia de los elementos originales interiores, componen sensaciones opuestas, de peso, a través de la contundencia de algunos materiales utilizados, y de ligereza, mediante las perforaciones de planos y la manipulación de los efectos de la luz. Propuesta de vivienda en grandes espacios que conforme se acercan a la base de la edificación, controlan su escala.

ABELARDO GÓMEZ (COLOMBIA). This project has been developed over the basis of three objectives: reflection, transition and light in a cosy space that, duly establishing an adequate relationship between the interior and exterior, articulates all its basic functions. An open-plan space, without fully eliminating the original interior elements, composing contrasted sensations of weight with the assertiveness of a series of materials that have been used, along with lightness, obtained with perforations in the design and by manipulating the effects of the light. This is a proposal for housing in great spaces that controls its scale as it approaches the base of the building.

- 01 **Planta baixa** · Planta baja · Ground floor
- 02 **Primera planta** · Primera planta · First floor
- 03 **Altell** · Altillo · Attic
- 04 **Primera planta** · Primera planta · First floor

02

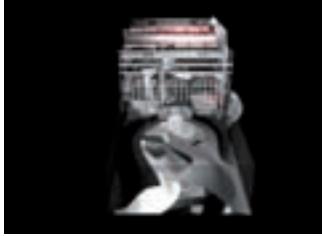
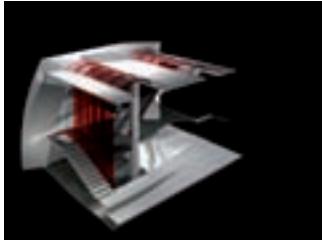
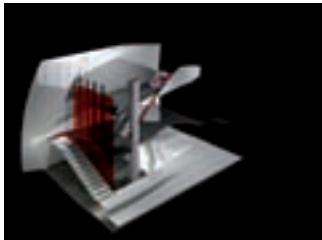
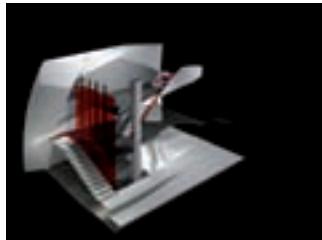
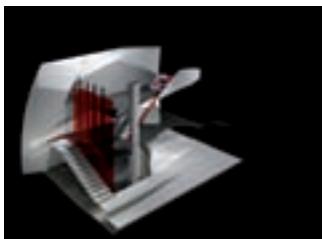
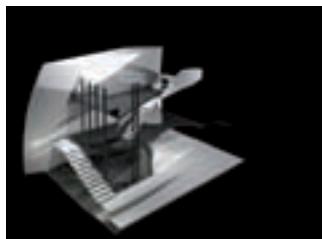

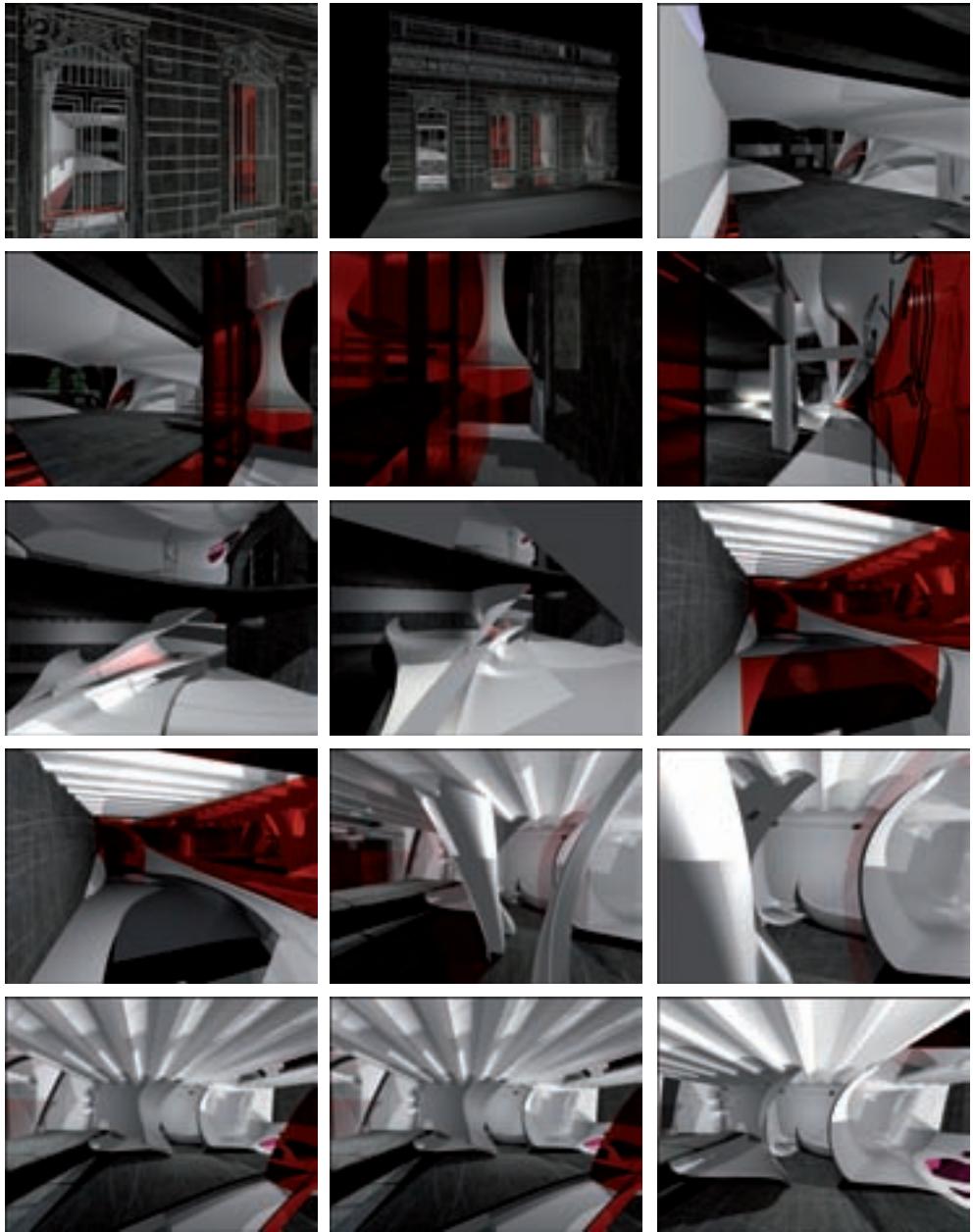
03

03

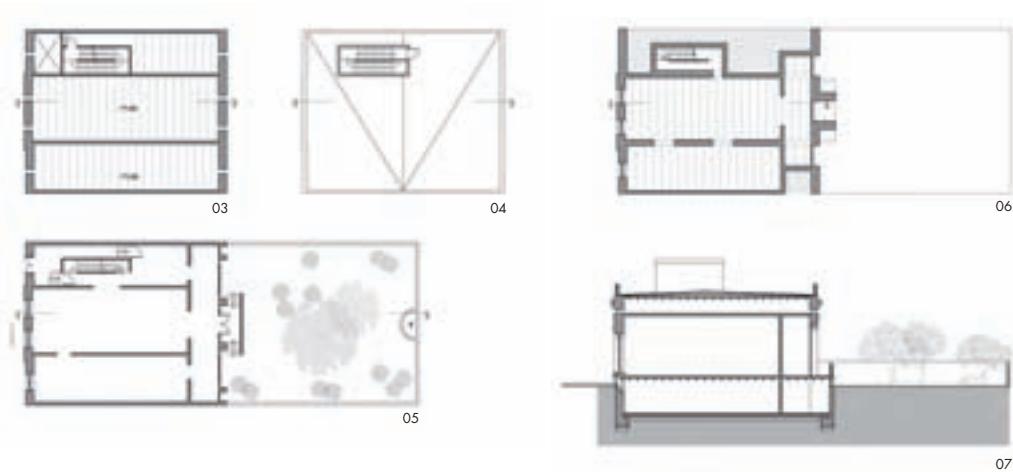
ANATOLIANOS SPYRDON (ESPANYA / ESPAÑA / SPAIN).

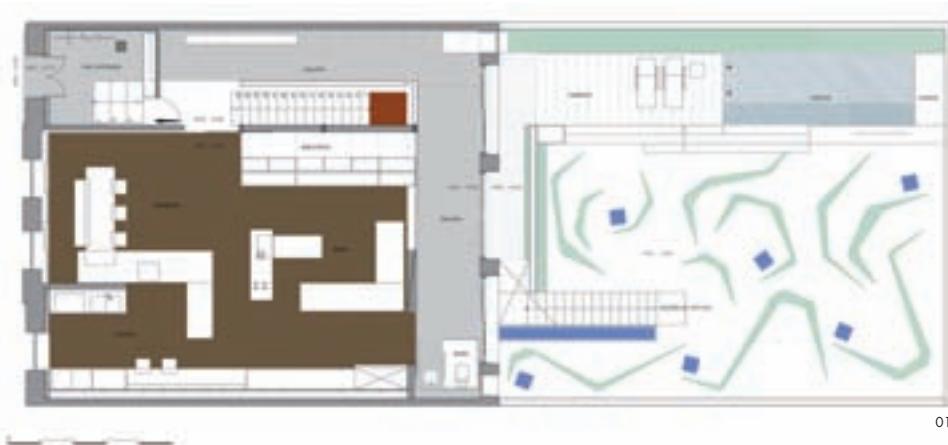
DANIELA BRUZUAL (COLÒMBIA). El projecte preserva l'estructura interna de la casa per tal que aporti les qualitats d'una casa antiga. A partir d'això, planteja amb professionalitat un projecte realista ple de sensibilitat i ressonàncies que arriben fins al jardi. La definició de l'espai, determinada objectivament amb voluntat diacrònica, assoleix una gran claredat formal i funcional en la qual l'abstracció hi juga un paper important. Els espais de la casa es refereixen, visualment i a través dels itineraris, al jardí que entra a la casa i que es pot contemplar, fins i tot, verticalment. La resta de les parets estructurals que s'han conservat i unes bandes de mobiliari conformen tres espais que, juntament amb uns panells corredissos construïts amb paper-tapís, conformen uns llocs flexibles, transformables, que graduen la llum i la privacitat i aporten l'espiritu dels tractaments decoratius originals.

DANIELA BRUZUAL (COLOMBIA). El proyecto preserva la estructura interna de la casa para que aporte las cualidades de una casa antigua. A partir de aquí, se plantea con profesionalidad un proyecto realista, lleno de sensibilidad y resonancias que llegan hasta el jardín. La definición del espacio, determinada objetivamente con voluntad diacrónica, consigue una gran claridad formal y funcional en la que la abstracción juega un papel importante. Los espacios de la casa se refieren visualmente a través de los itinerarios al jardín que entra en la casa, que también puede ser contemplado verticalmente. El resto de las paredes estructurales que se han conservado y unas bandas de mobiliario conforman tres espacios que, junto con unos paneles correderos construidos con papel-tapiz, conforman espacios flexibles, transformables, que graduan la luz y la privacidad y aportan el espíritu de los tratamientos decorativos originales.

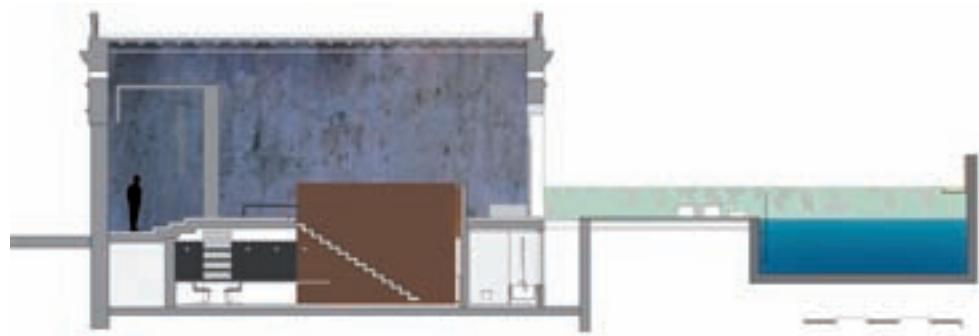

- 01 **Plànol a nivell de carrer** · Plano a nivel de calle · Street level map
- 02 **Secció** · Sección · Section
- 03 **Planta altell** · Planta altillo · Attic plan
- 04 **Planta coberta** · Planta cubierta · Roof
- 05 **Planta principal** · Planta principal · Main Floor
- 06 **Planta soterrani** · Planta sótano · Basement
- 07 **Secció longitudinal** · Sección longitudinal · Longitudinal section

DANIELA BRUZUAL (COLOMBIA). The essence of the project resides in the conservation of the interior structure of the housing unit so that the qualities of an old house can be duly profited. As of this basis a realistic project is professionally put forward, a project that abounds in sensitivity and resonances that reach right out to the garden. Definition of the space, objectively determined with a diachronic will, achieves prodigious formal and functional brilliance in which abstraction holds a role of importance. All the spaces found in the house, visually and by way of the itineraries, refer to the garden that penetrates right into the dwelling and that can even be enjoyed vertically. The remaining structural walls that have been maintained, along with a few pieces of furniture, make up the three spaces that, jointly with a series of sliding panels made from paper-tapestries, make up flexible, transformable places that adjust and adapt the light and privacy, contributing to the whole with the spirit of the original decorative features.

01

02

LUZ MARÍA UNDURRAGA (XILE). El projecte apostar per la creació d'una atmosfera neutra, donant gran importància a la unitat del tractament i aconseguir que tots els elements tinguin un valor equivalent sense que en ressalti cap.

L'estructura original no es manté i la llum i les textures són dels diferents materials, bàsicament formigó, fusta lacada i acer, que introduiran els registres necessaris per obtenir una atmosfera homogènia.

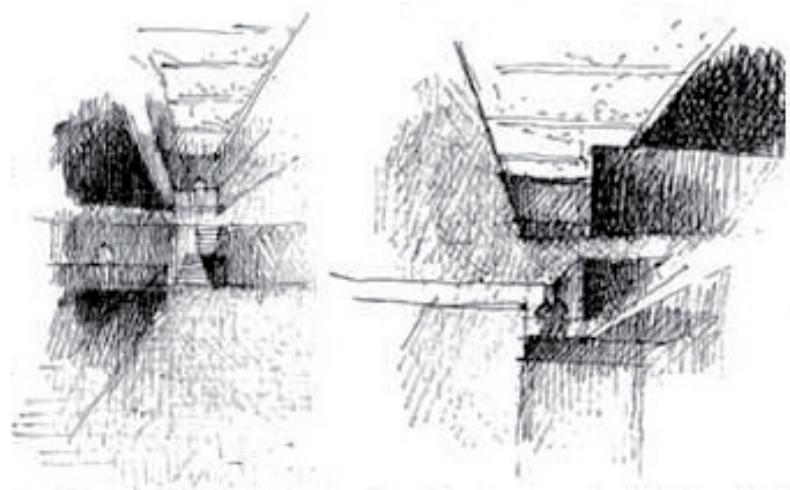
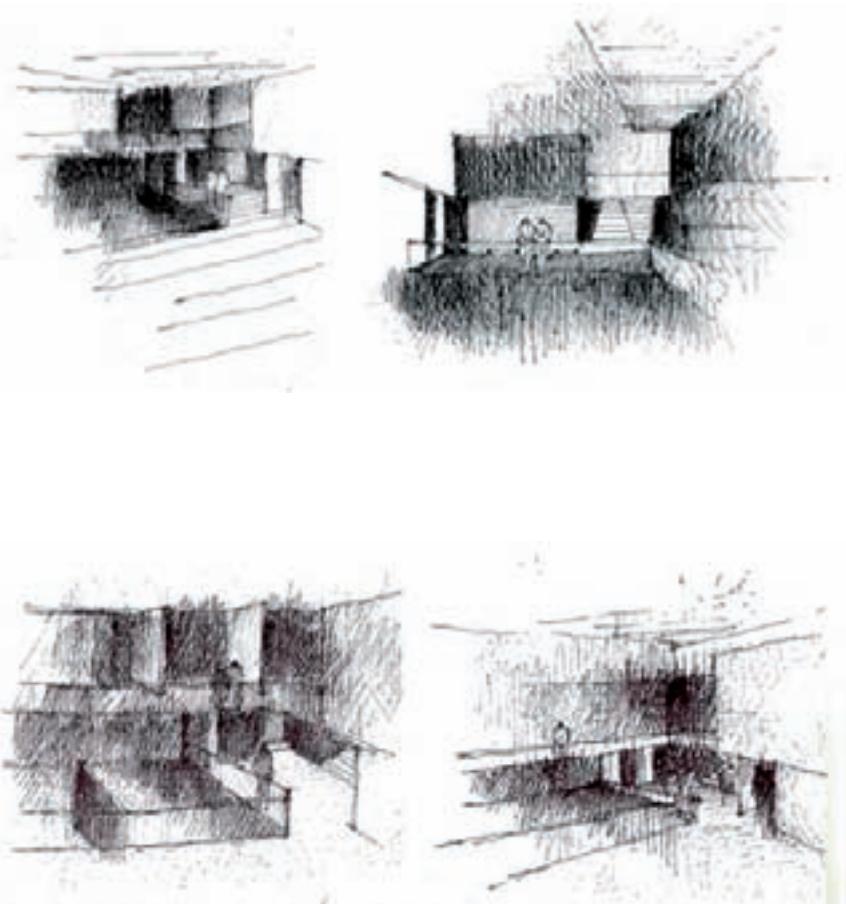
LUZ MARÍA UNDURRAGA (CHILE). El proyecto apuesta por la creación de una atmósfera neutra, dando gran importancia a la unidad del tratamiento para conseguir que todos los elementos tengan un valor equivalente sin que destaque ninguno de ellos.

La estructura original no se mantiene y la luz y las texturas son las de los diferentes materiales, básicamente hormigón, madera lacada y acero, que introducirán los registros necesarios para obtener un atmósfera homogénea.

LUZ MARÍA UNDURRAGA (CHILE). *The project wagers on creating a neutral ambience, with uniformity in the overall treatment being of great importance, as is the case with the elements, insuring that they all have an equivalent value without any of them standing out.*

The original structure is not maintained and the light and textures are a result of the different materials employed, basically concrete, lacquered wood and steel, which introduce the necessary range to attain a uniform ambience.

PATRICIA HERMOSILLA (ESPAÑA). A través de l'aprofitament del sistema estructural existent i de l'èmfasi en les seves grans altures, s'aconsegueix una gran amplitud espacial en cada estança, que s'acompanya de divisions mòbils mitjançant cortines i mobiliari amb rodes, que flexibilitzen i adapten l'espai als usos i situacions canviants.

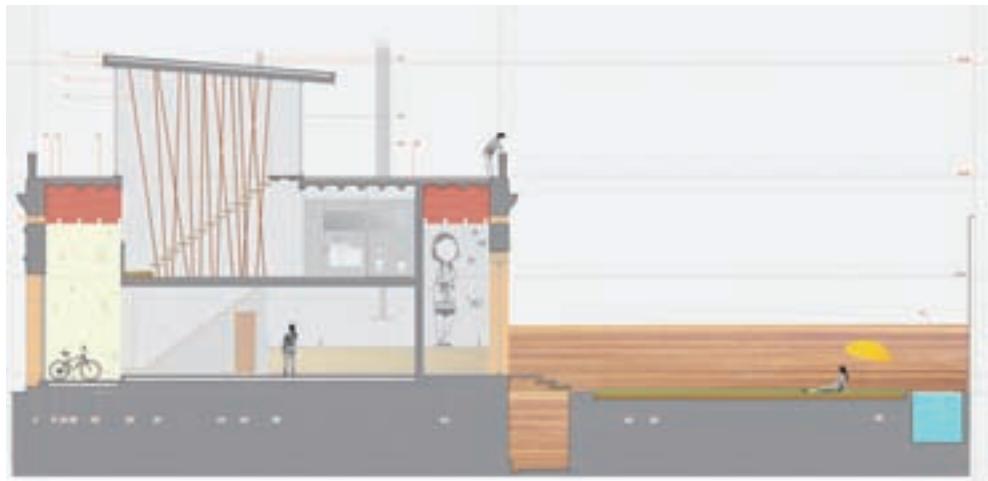
Respectant l'ecosistema existent i perquè la casa segueixi respirant, es busca la seva veritable naturalesa constructiva, rascant parets, murs i forjats, netejant, deixant-los vistos o cobrint-los de materials naturals i transpirables.

PATRICIA HERMOSILLA (ESPAÑA). A través del aprovechamiento del sistema estructural existente y el énfasis en sus grandes alturas, se consigue una gran amplitud espacial en cada estancia que son acompañadas de divisiones móviles mediante cortinas, y mobiliario con ruedas, que flexibilizan y adaptan el espacio a los usos y situaciones cambiantes.

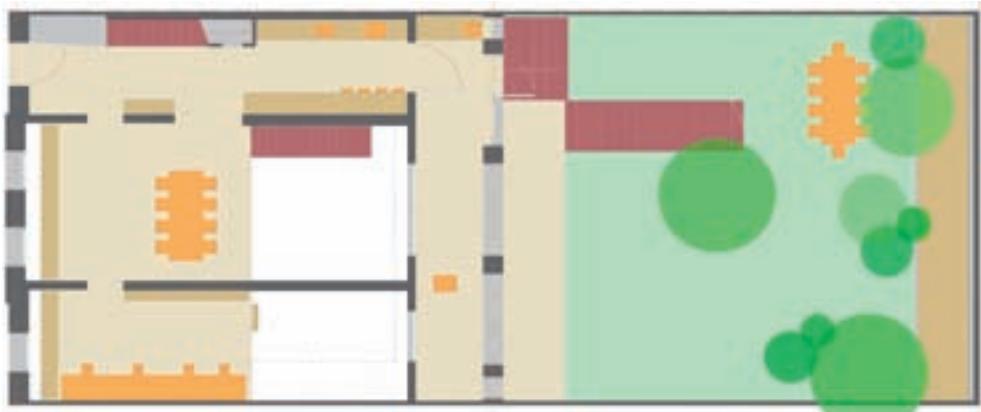
Respetando el ecosistema existente y para que la casa siga respirando, se busca su verdadera naturaleza constructiva, rascando paredes, muros y forjados, limpiando, dejándolos vistos o cubriendolos de materiales naturales y transpirables.

PATRICIA HERMOSILLA (SPAIN). Taking advantage of the existing structural system and emphasizing on the great height of the rooms, particularly grand spaciousness has been attained in each room, accompanied by a series of mobile divisions in the shape of curtains and furniture with wheels, making the space flexible and adaptable to changing uses and situations.

The existing ecosystem has been respected and we tried to find its true constructive nature so that the villa could continue breathing, thus walls, dividing walls and forge-work have all been scraped and cleaned, leaving them in view or covering some of them with natural and transpirable materials.

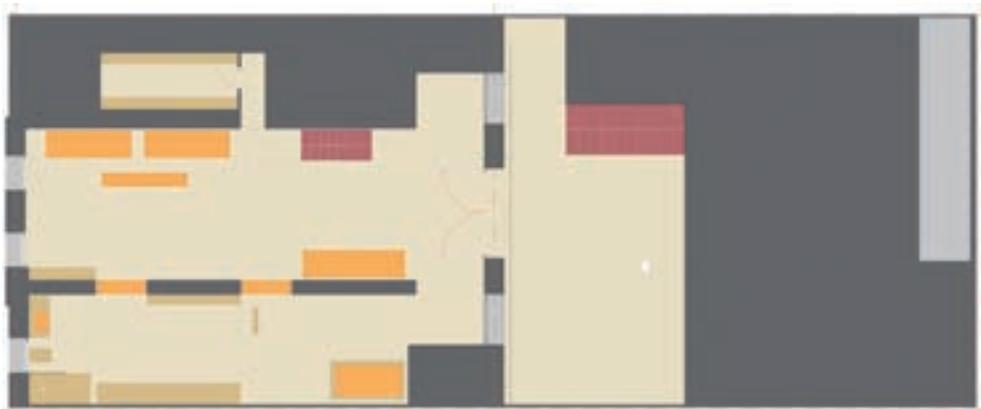
01

02

03

04

01 **Secció longitudinal** · Sección longitudinal · *Longitudinal section*

02 **Planta baixa** · Planta baja · *Ground floor*

03 **Primera planta** · Primera planta · *First floor*

04 **Planta soterrani** · Planta sótano · *Basement*

2006 / 07

Habitatge Duplex a Poblenou (BCN)
Vivienda Duplex en Poblenou (BCN)
Housing Duplex in Poblenou (BCN)

LOLA DOMÈNECH. ARQUITECTA. Sorprèn veure com un mateix espai envoltant pot ser dissenyat i concebut per diferents professionals amb resultats formals tan diferents i alhora tan coherents. Aquesta selecció dels millors projectes permet contrastar que projectar és el resultat de l'enginyós i precís acoblament de forma i funció. Quan les concises regles definides per la funció encaixen coherentment amb la subtilesa de matisos que concreten la forma, el resultat culmina en un projecte insòlit. Això és el que succeeix de forma diversa i brillant en aquesta selecció de projectes. Mentre que el programa funcional ve clarament predeterminat (m2, lloc, organigrama), la forma proposa i suggerí una multitud de matisos i possibilitats. Mentre que el programa funcional respon a un mecanisme de pensament racional, ordenat, precís i clar, la forma es va concretant i matisant, respondent a un altre mecanisme clarament intuitiu, il·limitat i sugeridor que no atén, afortunadament, a cap regla estipulada.

LOLA DOMÈNECH. ARQUITECTA. Sorprende ver cómo un mismo espacio envolvente puede ser diseñado y concebido por diferentes profesionales con resultados formales tan diferentes y al mismo tiempo tan coherentes. Esta selección de los mejores proyectos permite constatar que proyectar es el resultado del ingenioso y preciso acoplamiento de forma y función. Cuando las concisas reglas definidas por la función encajan coherentemente con la sutileza de matices que concretan la forma, el resultado culmina en un proyecto insólito. Esto es lo que sucede de forma diversa y brillante en esta selección de proyectos. Mientras el programa funcional viene claramente predeterminado (m2, lugar, organigrama), la forma propone y sugiere multitud de matices y posibilidades. Mientras el programa funcional responde a un mecanismo de pensamiento racional, ordenado, preciso y claro, la forma se va concretando y matizando, respondiendo a otro mecanismo claramente intuitivo, ilimitado y sugerente que no atiende, afortunadamente, a ninguna regla estipulada.

LOLA DOMÈNECH. ARCHITECT. It is surprising to see how one same enveloping space can be designed and conceived by different professionals with results that are also very different, yet at the same time absolutely coherent. This selection of the best projects allows us to verify that planning is the result of the ingenious and precise coupling of form and function. When the precise rules that are defined for the function coherently fit-in with the subtlety of nuances that turn the form into something specific, the result culminates in a rare project. This is what has happened in a diverse and brilliant way in this selection of projects. While the functional programme is clearly predetermined (m2, location, flowchart), the form proposes and suggests a multitude of nuances and possibilities. Again, the functional programme responds to a mechanism of rational thought, ordered, precise and clear, in which the form actually appears and is shaped in response to a clearly intuitive mechanism, unlimited and suggestive that, quite fortunately, does not abide by any stipulated rule.

ANDRÉ ALVES I TERESA ALMEIDA (PORTUGAL).

Escenaris d'un Quotidià

L'habitatge dúplex sorgeix com un espai que troba les seves referències en el teatre. Tot l'espai i tota l'acció de la casa es converteixen en escenaris amb els seus actors (els habitants), espectadors (visitants), llotja i platea. En aquest context trobem el teatre d'ombres xineses, un exemple en què la llum serveix per revelar moviments i personatges a través d'un pla translúcida i secret. Així, l'activitat que es realitza en l'habitatge és tractada com una escena en què la llum incideix de diferents formes, a través de materials opacs perforats o transparències creant accions amb més o menys èmfasi.

ANDRÉ ALVES AND TERESA ALMEIDA (PORTUGAL).

Everyday Scenarios

This two-story housing unit arises as a space that finds its references in the world of theatre. All the space and all the action in the house become stages with actors (the inhabitants), spectators (guests), along with the box and stalls. Thus in this context we encounter the Shadow Play theatre, an example in which the light serves to reveal the movements and the characters through a translucent and secret backdrop. Hence, the activity that takes place in the home is treated as a stage in which light influences in different ways, through perforated opaque materials or through transparencies creating actions with more or less emphasis.

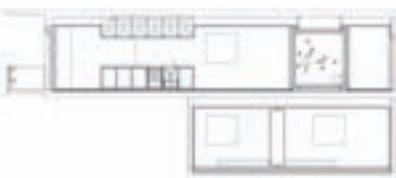
ANDRÉ ALVES Y TERESA ALMEIDA (PORTUGAL).

Escenarios de lo Cotidiano

La vivienda dúplex surge como un espacio que encuentra sus referentes en el teatro. Todo el espacio y toda la acción de la casa se convierten en escenarios con sus actores (los habitantes), espectadores (visitantes), palcos y platea. En este contexto encontramos el teatro de sombras chinas, un ejemplo donde la luz sirve para revelar movimientos y personajes a través de un plano translúcido y secreto. Así, la actividad que se realiza en la vivienda es tratada como una escena donde la luz incide de diferentes formas a través de materiales opacos perforados o transparencias creando acciones con más o menos énfasis.

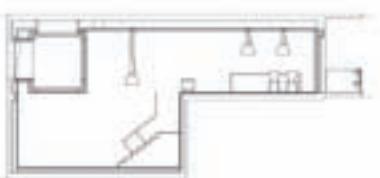
01

03

02

03

04

05

06

- 01 **Planta altell** · Planta altillo · Loft
- 02 **Planta baixa** · Planta baja · Ground floor
- 03 **Seccions** · Secciones · Sections

- 01 **Accés** · Acceso · Access
- 02 **Biblioteca** · Biblioteca · Library
- 03 **Cuina** · Cocina · Kitchen

MARIA SILVA (XILE / CHILE / CHILE).

01

02

02

03

03

- 01 **Habitació** · Habitación · Room
02 **Bany** · Baño · Bathroom
03 **Pati** · Patio · Yard
04 **Primera planta** ·
Primera planta · First floor

03

MAYRET TALONIA I SANDRA SANTILLANA (MÈXIC). El projecte busca crear un habitatge amb caràcter i personalitat on la llum, els reflexos i la transparència són els principals protagonistes. El projecte es basa en la creació d'espais singulars que s'interrelacionen entre ells provocant un sentit d'unitat. La materialitat, la llum i els seus reflexos van creant efectes sovint espontanis que banyen els ambients de nous elements. La quasi inexistència de murs divisoris a la primera planta permet crear una vista general de l'espai, vista que es va trobant al seu pas amb diferents elements lleugers com portes correderes, vidres i mobiliari.

La imatge divertida, gairebé màgica, d'alguns elements, fantasiosa d'altres (sumergida al mar), forja el caràcter i personalitat d'aquest projecte, on el disseny es barreja amb la funcionalitat de forma harmoniosa.

MAYRET TALONIA Y SANDRA SANTILLANA (MÉJICO).

El proyecto busca crear una vivienda con carácter y personalidad donde la luz los reflejos y la transparencia son los principales protagonistas. El proyecto se basa en la creación de espacios singulares que se interrelacionen entre ellos provocando un sentido de unidad. La materialidad, la luz, sus reflejos van creando efectos muchas veces espontáneos que bañan los ambientes de nuevos elementos. La casi inexiste ncia de muros divisorios en la primera planta, permite crear una vista general del espacio, vista que se va encontrando a su paso diferentes elementos ligeros como puertas correderas, cristales y mobiliario.

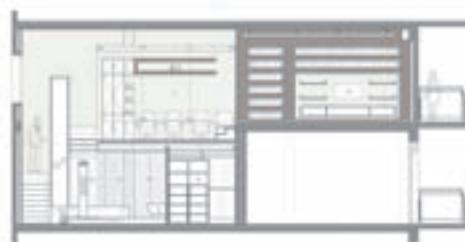
La imagen divertida, casi mágica de algunos elementos, fantasiosa de otros (sumergida en el mar) forjan el carácter y personalidad de este proyecto, donde el diseño se mezcla con la funcionalidad de forma armoniosa.

MAYRET TALONIA AND SANDRA SANTILLANA (MEXICO).

This project aims at creating a housing unit with character and personality in which the light, the reflected rays and transparency are the leading stars.

The project is based on the creation of singular spaces that interrelate with each other giving rise to a sense of unity. The materiality, light, its reflected rays all come together creating effects that are often spontaneous, steeping the ambiences in new elements. The virtual non-existence of dividing walls on the ground floor allow creating a general view of the space, view that encounters different lightweight elements along its path such as sliding doors, glass and furniture.

The amusing, almost magical image of some of the elements and the fantasy world created by others (submerged in the sea) forge the nature and personality of this project, in which design combines with functionality in a harmonious manner.

01

01

02

03

- 01 **Secció** · Sección · Section
02 **Planta** · Planta · Plan
03 **Secció transversal** · Sección transversal · Cross Section
04 **Cuina** · Cocina · Kitchen
05 **Sala de podología** · Sala de podología · Podiatry room

04

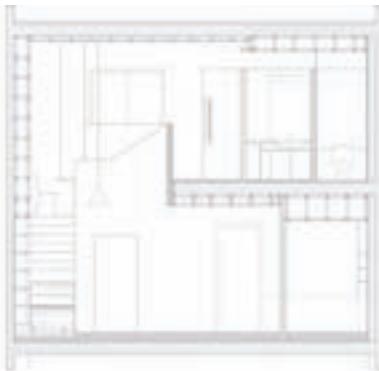
06

OH. YOUNG-WOOK (COREA DEL SUD/COREA DEL SUR/SOUTH KOREA).

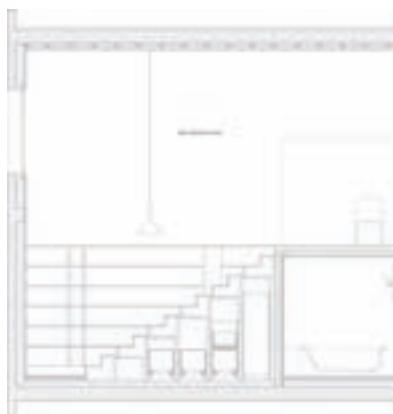
01 **Seccions transversals** · Secciones transversales · Cross section

02 **Secció longitudinal** · Sección longitudinal · Longitudinal section

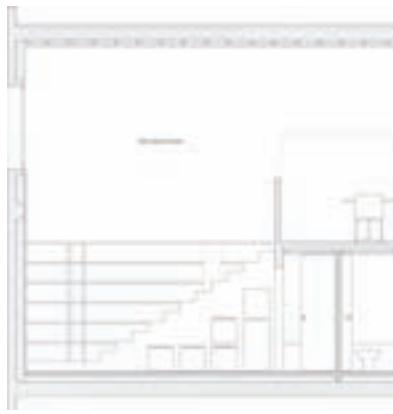
03 **Croquis** · Croquis · Sketch

01

01

02

OSCAR ENGROBA I SILVIA CASTRO (ESPAÑA). Partint de la premissa de la importància que tenia la naturalesa per als propietaris, tota la casa es conforma per peces a manera de roques "funcionals" disperses per l'espai, que queden contingudes en la planta d'accés per les parets perimetral, les quals són jocs de clarobscur que tamisen la llum natural, serveixen de pas a les instal·lacions i funcionen com a emmagatzematge per a les pertinences de la família. A la planta inferior, en canvi, es va disposar l'espai del bany com a roca única.

OSCAR ENGROBA Y SILVIA CASTRO (ESPAÑA). Partiendo de la premisa de la importancia que tenía la naturaleza para los propietarios, toda la vivienda, se conforma por piezas a modo de rocas "funcionales" dispersas por el espacio, que quedan contenidas en la planta de acceso por las paredes perimetrales, las cuales son juegos de claro-oscuros que tamizan la luz natural, sirven de paso para las instalaciones y funcionan como almacenaje para las pertenencias de la familia. Mientras que en la planta inferior se dispuso el espacio del baño como única roca.

OSCAR ENGROBA AND SILVIA CASTRO (SPAIN). Parting from the premise of the importance that nature had for the owners, the entire housing unit is made up by pieces in the shape of "functional" rocks dispersed throughout the space, contained in the access floor by the perimeter walls, which represent chiaroscuro contrasts that diffuse the natural light, likewise serving as conducts for installations and as storage space for the family's belongings. In the case of the ground floor, the space for the bathroom was arranged in the shape of a single rock.

- 01 **Bany** · Baño · Bathroom
- 02 **Cuina** · Cocina · Kitchen
- 03 **Escales** · Escaleras · Stairs
- 04 **Doble alçada** · Doble Altura · Double height

02

03

2007 / 08

Habitatge al mar · Habitatge a la muntanya
Vivienda en el mar · Vivienda en la montaña
Housing at the sea · Housing in the mountain

JOSEP LLOBET GELMÀ. ARQUITECTE. Als anys 30, quan Dalí s'estableix en una petita casa de pescadors de Port-lligat, no era conscient que la transformaria al llarg de 40 anys. Es reformarà a través de les necessitats que el propietari considera oportunes. En una ocasió va comentar que era "com una veritable estructura biològica. A cada nou impuls de la nostra vida li correspondria una nova cèl·lula, una habitació..." També presumia de ser el primer espanyol que veia sortir cada dia el sol des de l'interior del mar, com a resultat de col·locar el seu llit davant d'un mirall i una finestra situats amb aquesta finalitat.

"...Una casa no és una 'machine à habiter'; és la petxina de l'home, la seva prolongació, el seu alliberament, la seva irradiació espiritual..." Així postulava Eileen Gray de forma oposada a les teories de Le Corbusier.

Actualment en una casa hi vivim amb màquines.

Els projectes presentats intueixen totes aquestes sensacions: la reflexió i l'entusiasme es veuen reflectits en aquests projectes i en els seus executors; són persones que han decidit al llarg de la seva llarga vida morir aprenent.

JOSEP LLOBET GELMÀ. ARQUITECTO. En los años 30, cuando Dalí se establece en una pequeña casa de pescadores de Port-lligat, no era conscient de que la transformaría a lo largo de 40 años. Se reformará a través de las necesidades que el propietario considera oportunas. En una ocasión comentó que era "...Como una verdadera estructura biológica. A cada nuevo impulso de nuestra vida le corresponde una nueva célula, una habitación..." También presumía de ser el primer español que veía emerger cada mañana el sol desde el interior del mar, resultado de colocar su cama ante un espejo y una ventana posicionados para tal fin.

"...Una casa no es una 'machine à habiter', es la concha del hombre, su prolongación, su liberación, su irradiación espiritual..." Así postulaba Eileen Gray opuestamente a las teorías de Le Corbusier.

Actualmente en una casa habitamos con maquinas.

Los proyectos presentados intuyen todas estas sensaciones, y la reflexión, el entusiasmo, se ven reflejados en ellos y en sus ejecutores, son personas que han decidido a lo largo de su larga vida morir aprendiendo.

JOSEP LLOBET GELMÀ. ARCHITECT. When Dali took up residence in a tiny fisherman's house in Portlligat he was not aware that he would transform the abode throughout the forty years he would live in it. It was reformed in accordance to the needs that its owner considered as opportune. At one time he commented that it was "...like a true biological structure. Each new pulse in our life has its own new cell, a room...". He also boasted that he was the first Spaniard to see the sun emerge from within the sea every morning, result of having positioned a mirror and a window in just the right way that it was possible to revel in this mesmerising view.

"A house is not a machine to live in. It is the shell of man, his extension, his release, his emanation", thus postulated Eileen Gray in opposition to Le Corbusier's theories.

Currently we do in fact live with machines in our homes.

These projects that are presented have all sensed these feelings. Thought and enthusiasm is reflected in these projects and in their makers, persons who have decided throughout their long life to actually die while learning.

ANNA ROQUE (PORTUGAL). Amb la premissa de crear no una sèrie d'espais tancats, però un únic susceptible de tancar-se en altres que permetés diferents graus de privacitat, el primer gest és la col·locació de dues franges perimetrals, agafant les parts opaques que donen a façana de banda a banda, per deixar l'espai central i horitzontal més lliure de construcció rígida i proporcionant una il·luminació natural i horitzontal. Aquestes franges perimetrals albergen serveis i emmagatzematge, al mateix temps que regularitzen els paraments.

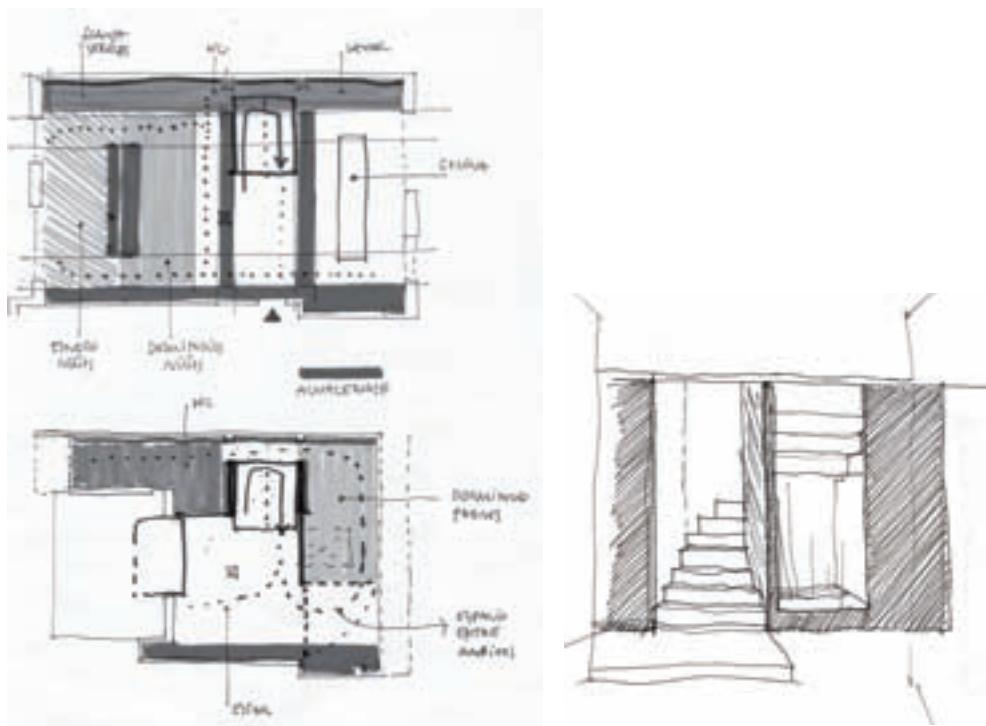
Per mantenir la franja de serveis contínua, el buit de l'escala es redueix i com que se li encaixa una gran peça, moble-escala, com a element d'unificació entre les dues plantes.

ANNA ROQUE (PORTUGAL). Con la premisa de crear no una serie de espacios cerrados, pero un único pasible de cerrarse en otros que permitiera diferentes grados de privacidad, el primero gesto es la colocación de dos franjas perimetrales, cogiendo las partes opacas que dan a fachada de lado a lado, para dejar el espacio central y horizontal más libre de construcción rígida y proporcionando una iluminación natural y horizontal. Estas franjas perimetrales albergan servicios y almacenamiento, al mismo tiempo que regularizan los paramentos.

Para mantener la franja de servicios continua, el hueco de la escalera se reduce y como que se le encaja una gran pieza, mueble-escalera, como elemento de unificación entre las dos plantas.

ANNA ROQUE (PORTUGAL). With the premise to create not a series of enclosed spaces, but only one liable to close in others allow different levels of privacy, the first gesture is to place two stripes perimeter, picking parts that give opaque facade from side to side to leave the central and horizontal space free of rigid construction and providing natural light and landscape. These bands perimeter housing and storage services, while the walls are regularized.

To maintain continuous service strip, the stairwell is reduced and it fits like a great piece, furniture, stairs, as an element of unification between the two plants.

02

01 **Croquis** · Croquis · Sketch
02 **Entrada** · Entrada · Entry
03 **Cuina** · Cocina · Kitchen

03

Anneke Laratro i María García Fernández (España). Situant-nos en la premissa inicial que els agrada la vida en família, i que a "ella" li agrada cuinar per a la família i els amics, basem el concepte del Disseny Interior del dúplex en l'espai de la cuina: la cuina del projecte com a protagonista de l'espai, l'espai principal de la casa, el lloc de trànsit per anar als altres espais... com l'ànima de la casa. Però no parlem d'una cuina convencional, ens vam atrevir a proposar una cuina com a centre de la casa en la qual transcorren tots els espais relacionats amb la vida. Una cuina on es pot estar, menjar, estudiar, descansar, llegir i, és clar, també cuinar.

Anneke Laratro y María García Fernández (España). Situándonos en la premissa inicial que les gusta la vida en familia, y que a "Ella" le gusta cocinar para la familia y los amigos basamos el concepto del Diseño Interior del dúplex en el espacio de la cocina: la cocina del proyecto como protagonista del espacio, el espacio principal de la casa, el lugar de transito para ir a los demás espacios...como el Alma de la vivienda. Pero no hablamos de una cocina convencional, nos atrevimos a proponer una cocina como centro de la casa en la cual transcurren todos los espacios relacionados a la vida. Una cocina donde se puede estar, comer, estudiar, descansar, leer y claro, también cocinar.

Anneke Laratro and María García Fernández (Spain). Since the basic premise was that the owners enjoy family life and that "She" loves cooking for family and friends, we based the concept of the Interior Design for the two-story unit in the kitchen space: the project's kitchen as the main feature of the space, the home's main space, the place of transit to reach the other spaces... as the Soul of the Home. However, this is not a conventional kitchen we're talking about, as we did actually dare to propose the kitchen as the centre point of the house in which all spaces related with life pass by. A kitchen where one can relax, eat, study, rest, read and, of course, where one can also cook.

01 **Cinema** · Cinema · Cinema

02 **Menjador diari** · Comedor diario · Daily Dining

03 **Lounge de festes** · Lounge de fiestas · Lounge party

04 **Menjador per a vuit** · Comedor para ocho · Dining for eight

01

02

03

04

GUADALUPE LARA (MÈXIC). El projecte respon a una iniciativa familiar que comporta un guardaboscos i la seva família buscant el millor escenari de vida, sense oblidar aquelles solucions que identifiquin el seu estil de vida. Durant el procés s'havia de mantenir aquella simplicitat contemporània que el defineix; tanmateix, s'hi desenvolupa una sèrie de protagonisme formada per dos blocs de llum que finalment provoca els sentits i impacten l'entorn.

GUADALUPE LARA (MÉJICO). El proyecto responde a una iniciativa familiar que trae consigo un guardabosques y su familia buscando el mejor escenario de vida, sin olvidar aquellas soluciones que identifiquen su estilo de vida. Durante el proceso se debía guardar aquella simplicidad contemporánea que lo define; sin embargo se ve desarrollada una serie de protagonismo formada por dos bloques de luz que finalmente provoca los sentidos e impactan el entorno.

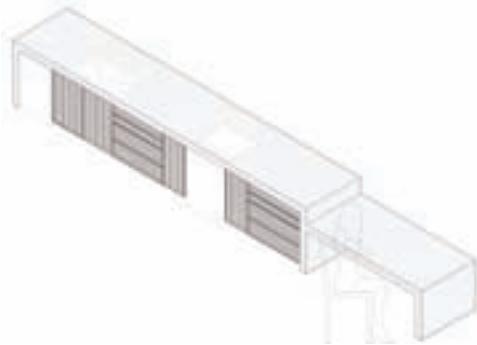
GUADALUPE LARA (MEXICO). This project responds to a family initiative that involves a forest ranger and his family in search of the best life scenario, without forgetting those solutions that identify their lifestyle. The contemporary simplicity that defined the home was to be maintained throughout the process; however, two blocks of light took on a prominent role, which finally led to a provocation of the senses and an impact on the ambience.

- 01 **Planta alta** · Planta alta · Height floor
02 **Planta baixa** · Planta baja · Down floor

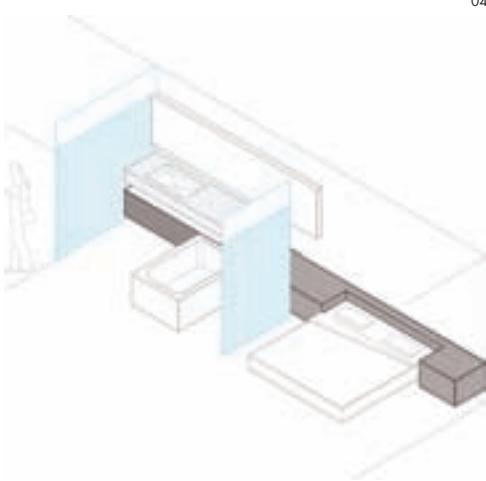
03 **Cuina** · Cocina · Kitchen

04 **Estudi** · Estudio · Studio

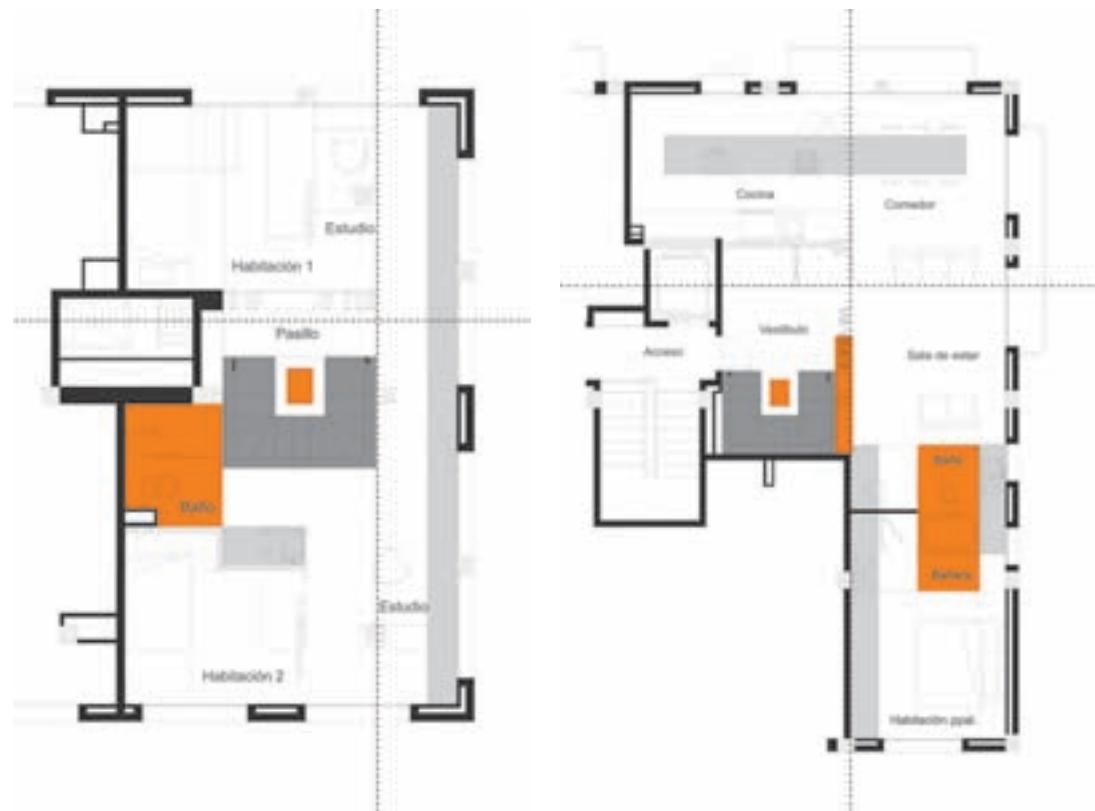
05 **Dormitori** · Dormitorio · Bedroom

03 05

04

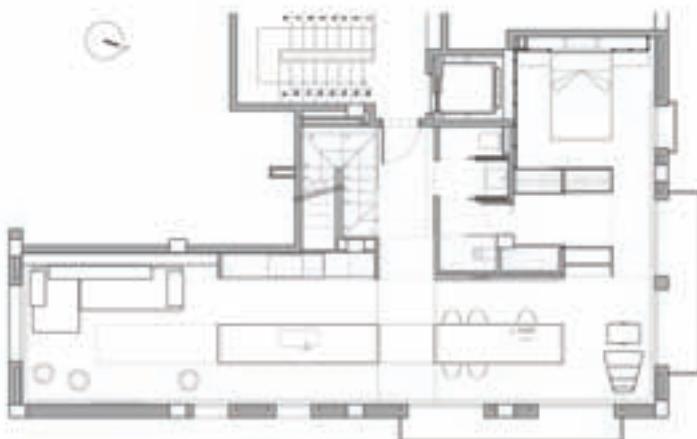

01 02

XISA ESTEVA, ANTAGONI KOSTOULA I MARTA PUJOL (ESPAÑA/GRÈCIA). El projecte busca potenciar al màxim la seva ubicació, creant una vivenda oberta a les muntanyes que respiri llum al llarg de tot el dia. Amb aquesta idea, i davant un entorn que no s'adapta a les nostres necessitats, es genera una pell interior continua que ens acompanya al llarg del recorregut per la vivenda.

XISA ESTEVA, ANTAGONI KOSTOULA Y MARTA PUJOL (ESPAÑA/GRECIA). El proyecto busca potenciar al máximo su ubicación, creando una vivienda abierta a las montañas que respire luz a lo largo de todo el día. Con esta idea, y ante una envolvente que no se adapta a nuestras necesidades, se genera una piel cubierta continua que nos acompaña a lo largo del recorrido por la vivienda.

XISA ESTEVA, ANTAGONI KOSTOULA AND MARTA PUJOL (SPAIN/GREECE). The idea behind the project was to enhance its location to a maximum, creating a home that was open to the mountains, breathing in light throughout the entire day. Thus with this idea and confronted with encasing that did not adapt to our needs, a sort of continuous interior skin was generated that has accompanied the whole house.

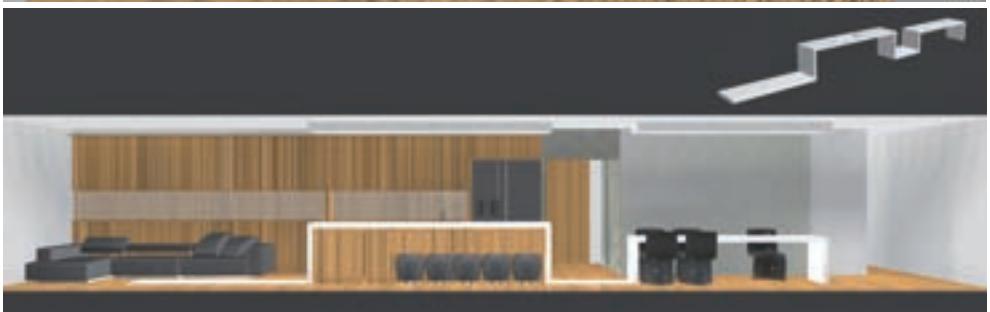

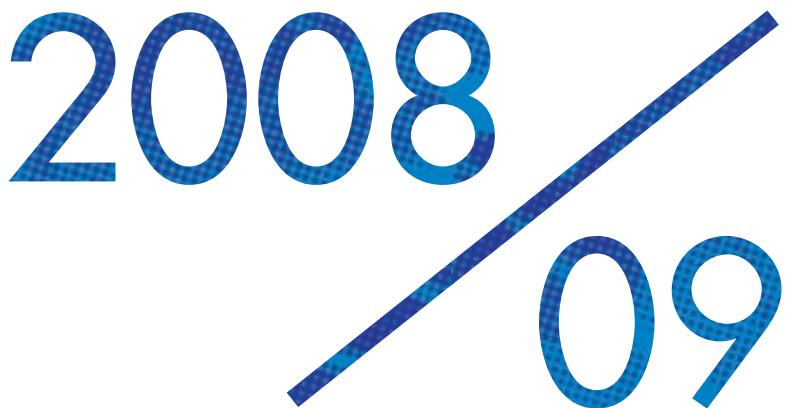
01

02

- 01 **Planta baixa** · Planta baja · *Down floor*
02 **Primera planta** · Primera Planta · *First floor*
03 **Secció i mobiliari** · Sección y mobiliario · *Section and furniture*

2008 / 09

Habitatge a Sarrià
Vivienda en Sarrià
Housing in Sarrià

DANIELA HARTMANN. INTERIORISTA. L'exercici proposava dos habitatges alternatius, dels quals se n'havia d'escollar un, amb una volumetria i programa diferents. Els dos habitatges tenien un jardi i constaven de més d'una planta, cosa que permetia crear unes circulacions horitzontals i verticals de forma decisiva pel projecte. La reforma incloïa establir una relació entre l'espai interior i el jardí, on també s'havia d'intervenir. Els projectes publicats aquí són els més destacats a l'hora de transformar un espai convencional en un interior diferenciat per la creació de nexos entre funció i atmosfera, ja que desenvolupen interessants i atrevides propostes que s'aprofiten de les situacions problemàtiques inicials per superar-les i dissoldre-les. L'essencial per a un resultat convincent i de qualitat ha estat, per una banda, reconèixer aquests condicionants i, per l'altra, buscar els elements arquitectònics necessaris per poder crear, en primer lloc, una estructura bàsica espacial i, en segon lloc, formalitzar un disseny que s'estén entre l'interior i l'exterior i que dota el projecte d'un concepte general que serveix de coherent manifestació entre lloc, espai i disseny.

DANIELA HARTMANN. INTERIORISTA. El ejercicio proponía dos viviendas alternativas a elegir, cada una de ellas con una volumetría y programa distintos. Ambas viviendas poseían un jardín y constaban de más de una planta, lo que permitía crear unas circulaciones horizontales y verticales de forma decisiva para el proyecto. La reforma incluía establecer una relación entre el espacio interior y el jardín, donde también se tenía que intervenir. Los proyectos aquí publicados son los más destacados a la hora de transformar un espacio convencional en un interior diferenciado por la creación de nexos entre función y atmósfera, al desarrollar interesantes y atrevidas propuestas que se aprovechan de las situaciones problemáticas iniciales para superarlas y disolverlas. Lo esencial para un resultado convincente y de calidad ha sido por una parte el reconocer estos condicionantes, y por otra parte buscar los elementos arquitectónicos necesarios para poder crear, en primer lugar, una estructura básica espacial y, en segundo lugar, formalizar un diseño que se extiende entre interior y exterior y que dota al proyecto de un concepto general que sirve de coherente manifestación entre lugar, espacio y diseño.

DANIELA HARTMANN. INTERIOR DESIGNER. *The exercise proposed two alternative housing units that could be chosen, each one with a different volumetric technique and programme. Both housing units had a garden and more than one story, which allowed creating horizontal and vertical circulations in a way that was decisive for the project. The refurbishment included establishing a relationship between the interior space and the garden, garden that also had to be intervened. The projects that are published here are the most outstanding ones in that concerning transformation of a conventional space within a differentiated interior by creating the nexuses between function and ambience in the development of interesting and daring proposals that profited from the initial problematic situations to then overcome and resolve them. The essential part to obtain a convincing quality result has, on the one part, consisted in recognising those determining factors and, on the other part, finding the necessary architectonic elements to create a basic spatial structure, following by formalisation of a design that extends between the interior and exterior and that imparts a general concept to the project that serves as a coherent manifestation between location, space and design.*

ALEJANDRA DIEP (MÈXIC). La idea sugerent del projecte és fer un element protagonista que travessi tot l'espai longitudinalment, i que busca ser la base fonamental de l'organització de l'interior. La gran caixa de fusta és aquest element; sobri, senzill i al mateix temps captivador pel pes arquitectònic i l'impacte visual que causa a l'entrada del lloc. És un element autoportant ja que és format per una gran armadura que s'ancara als fonaments per mitjà dels murs adjacents que sostenen la caixa i un element de serveis central, els quals, a més, visualment no arriben a tocar-se.

ALEJANDRA DIEP (MÉJICO). La idea sugerente del proyecto es hacer un elemento protagonista que atravesie todo el espacio longitudinalmente, y que busca ser la base fundamental de la organización del interior. La gran caja de madera es este elemento, sobrio, sencillo y al mismo tiempo cautivador por el peso arquitectónico y el impacto visual que causa la entrada del lugar. Es un elemento autoportante ya que está formado por una gran armadura que se ancla a los fundamentos por medio de los muros adyacentes que sostienen la caja y un elemento de servicios central, los cuales, además, visualmente no llegan a tocarse.

ALEJANDRA DIEP (MEXICO). *The suggestive idea of the project resided in making a prominent element that would cross the entire length of the space, the same representing the fundamental basis for organisation of the interior, with this element being a wooden box; sober, simple, in turn captivating due to its architectonic importance and the visual impact it causes at the entrance to the space. The element is self-bearing because it is formed by a huge framework that is anchored to the foundations by means of the adjoining walls that sustain the box and a central services element, while at a visual level these elements do not touch each other.*

01

02

- 01 **Sala** · Sala · Living room
02 **Estudi** · Estudio · Studio
03 **Plantes** · Plantas · Plans
04 **Secció longitudinal** · Sección longitudinal · Longitudinal section

MARÍA JOSÉ MERIZALDE (COLOMBIA). En un recinte tancat conformat per parets mitgeres es projecta un espai de tres plantes, absolutament lliure, abstracte, buit i contemplatiu, per als dos habitants de la casa. Aquesta s'aboca al jardí, amb un gran arbre visible des de totes les plantes i un tractament divers que permet diferents usos. La llibertat compositiva demostra domini de l'espai, ja que no perd mai la coherència i propone una forma de vida lògica i sugerent. El tractament visual, acolorit, es fa sobre una base contínua neutra, amb formigó gris polit i paraments blancs que donen al projecte un cert valor tectònic. Tot té un valor equivalent i una controlada visualitat que transfereix colors lluminosos a la façana del jardí, incorporats com una plàstica abstracta.

MARÍA JOSÉ MERIZALDE (COLOMBIA). En un recinto cerrado conformado por paredes medianeras se proyecta un espacio de tres plantas, absolutamente libre, abstracto, vacío y contemplativo, para los dos habitantes de la casa. Esta se vierte en el jardín, con un gran árbol visible desde todas las plantas y un tratamiento diverso que permite diferentes usos. La libertad compositiva demuestra dominio del espacio, ya que no pierde nunca la coherencia y propone una forma de vida lógica y sugerente. El tratamiento visual, coloreado, se hace sobre una base continua neutra, con hormigón gris pulido y paramentos blancos que dan al proyecto un cierto valor tectónico. Todo tiene un valor equivalente y una controlada visualidad que transfiere colores luminosos en la fachada del jardín, incorporados como una plástica abstracta.

MARÍA JOSÉ MERIZALDE (COLOMBIA). *A three-story space was planned in a restricted enclosure formed by dividing walls, with an open-floor plan, abstract, empty and contemplative, thought out for the home's two inhabitants. The space opens out to the garden, where there is an enormous tree that can be seen from all three floors and with a diversified treatment that allows a multitude of uses. The freedom for composition demonstrates that the space has been dominated, as coherence is never lost, while in turn proposing a logical and suggestive lifestyle. The colourful visual treatment is applied over a neutral continuous base, with grey polished concrete and white walls that impart a certain tectonic value to the project. All of it has an equivalent value and controlled visuality that transfers luminous colours to the garden façade, incorporated as if they were an abstract work of art.*

01

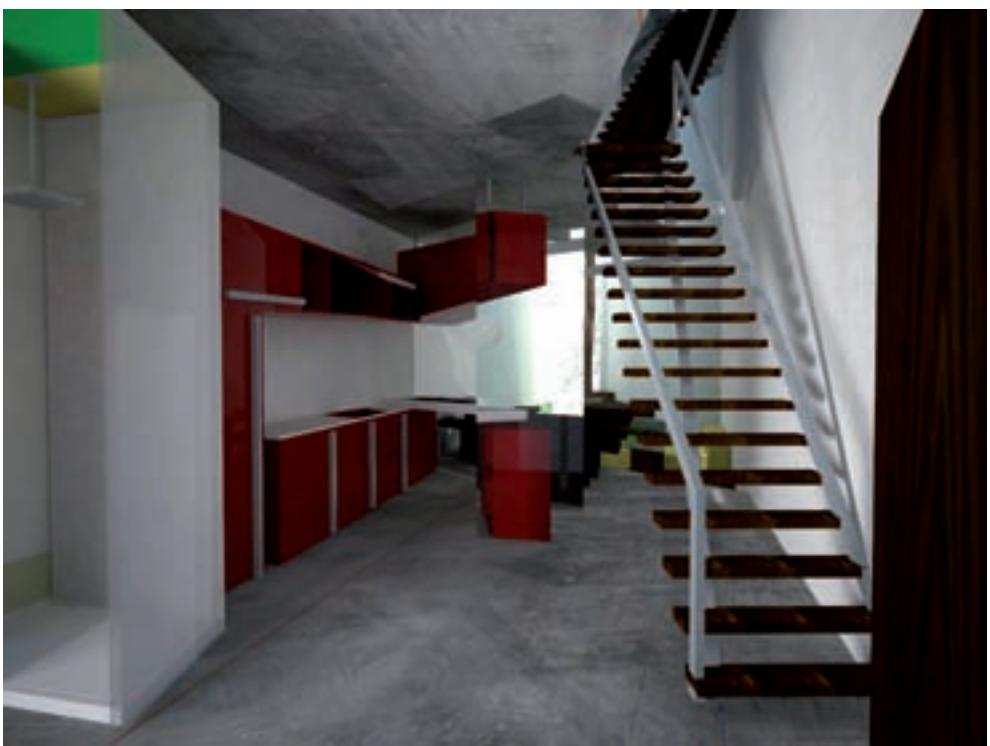
01 **Bany** · Baño · Bathroom

02 **Façana interior** · Fachada interior · Facade interior

03 **Entrada** · Entrada · Entry

02

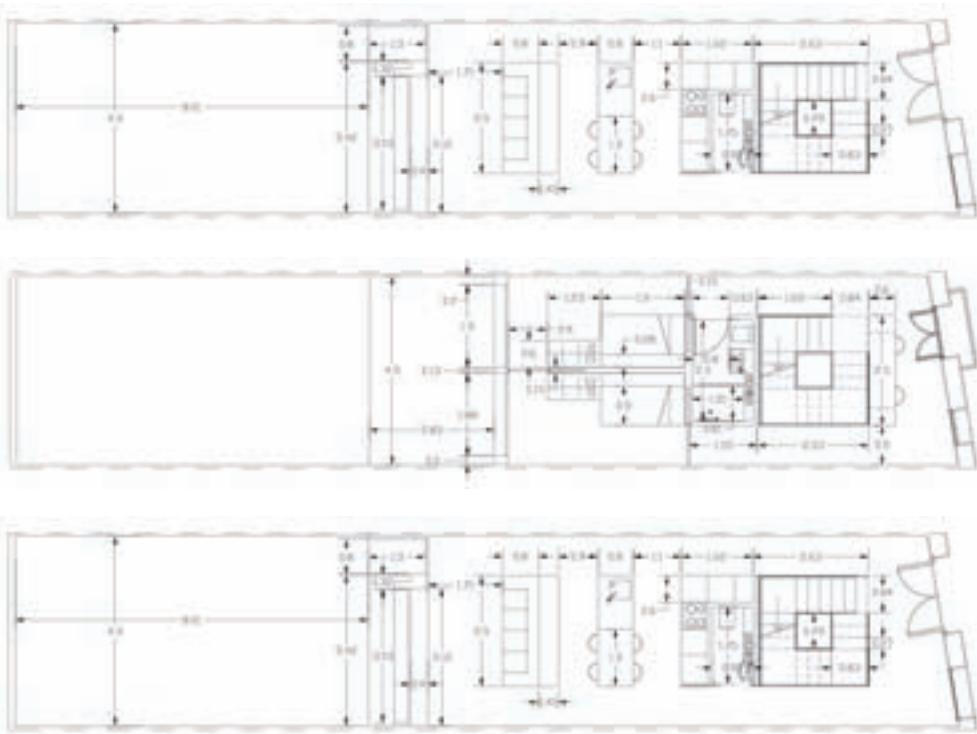
03

NAIARA MARTÍNEZ (ESPAÑA). La situació de les mitgeres i de la façana va originar la ubicació d'un esquema d'illa repetit en cada una de les plantes, que conté les zones de servei, banys, cuina, mobiliari, escala, instal·lacions... a la zona central del conjunt de l'edifici , de manera que s'allibera el perímetre de l'habitatge, aportant a les plantes una certa diafanitat.

La il·luminació, així com el paviment i falsos sostres de l'habitatge, reforcen aquest esquema, de manera que el projecte queda sintetitzat en caixes al llarg de tot l'edifici. D'una banda, la caixa de vidre que conté l'escala, i d'altra banda, cadascuna de les caixes que contenen mobiliari i serveis a cadascuna de les plantes.

NAIARA MARTÍNEZ (ESPAÑA). La situación de las medianeras y de la fachada, originó la ubicación de un esquema isla repetido en cada una de las plantas, que contiene las zonas de servicio, baños, cocina, mobiliario, escalera, instalaciones... en la zona central del conjunto del edificio, de forma que se libera el perímetro de la vivienda, aportando a las plantas cierta diafanidad.

La iluminación, así como el pavimento y falsos techos de la vivienda, refuerzan este esquema, de tal manera que el proyecto queda sintetizado en cajas a lo largo de todo el edificio. Por un lado, la caja de vidrio que contiene la escalera, y por otro lado, cada una de las cajas que albergan mobiliario y servicios en cada una de las plantas.

NAIARA MARTÍNEZ (SPAIN). The situation of the dividing walls and façade is what originated the placing of a sort of island schematic that has been repeated on each one of the floors, island in which all the service areas are contained, bathrooms, kitchen, furniture, staircase, installations... in the core area of the building itself, in such a way that the perimeter was liberated thus providing the floors with a certain open-plan luminosity.

The lighting, paving and the false ceilings of the home reinforce this schematic, in such a way that the project is synthesised in the shape of boxes throughout the entire building. On the one hand the glass box that contains the staircase and on the other hand, each one of the boxes that holds the furniture and services on each one of the floors.

- 01 **Plànols de manobra** · Planos albañilería · Building plans
02 **Plànols paviments** · Planos pavimento · Floor plans

MONTSERRAT GARCÉS ARMAS (ESPAÑA). Després de l'encàrrec de l'habitatge unifamiliar entre mitgeres, al barri de Sarrià (Barcelona), el reduït espai és el generador que em fa projectar d'una manera conscient, perseguint factors que facin que l'espai parli per si mateix, on la importància del lloc la prenen la llum-ombra, els espais diàfans, la visió directa-contínua, interior-exterior, els materials, el joc dels sentits... aconseguint així una atmosfera amb aires minimalistes.

El "joc de l'arquitectura" permet al mateix temps, juntament amb la doble altura, l'obertura de forats (on s'ha focalitzat i duplicat el seu ús per potenciar la seva importància) i la creació d'un pati, poder gaudir de l'habitatge, arribant-se a confondre caprichosament l'interior amb l'exterior, com si fos un únic ambient, on la calidesa espacial envolta els sentits, essent el disseny l'art del possible.

MONTSERRAT GARCÉS ARMAS (ESPAÑA). Tras el encargo de la vivienda unifamiliar entremedianeras, en el barrio de Sarrià (Barcelona), el reducido espacio es el generador que me hace proyectar de una manera concienciada, persiguiendo factores que hagan que el espacio hable por si mismo, donde la importancia del lugar la toman la luz-sombra, los espacios diáfanos, la visión directa-continua, interior-exterior, los materiales, el juego de los sentidos... consiguiendo así, una atmósfera con aires minimalistas.

El "juego de la arquitectura" permite a su vez, junto con la doble altura, la apertura de huecos (donde se han focalizado y duplicado su uso para potenciar su importancia) y la creación de un patio, poder disfrutar de la vivienda, llegándose a confundir caprichosamente el interior con el exterior, como si fuera un único ambiente, donde la calidez espacial envuelve los sentidos, siendo el diseño el arte de lo posible.

MONTSERRAT GARCÉS ARMAS (SPAIN). After receiving the commission to build the detached housing unit between dividing walls, in the neighbourhood of Sarrià (Barcelona), the reduced space has become the generator that has inspired me to prepare a painstaking plan, in pursuit of factors that will allow the space to speak for itself, in which the chiaroscuro play of lights takes on importance along with the open-plan spaces, the direct-continuous view, interior-exterior, the material, the accent on the senses... thus achieving an ambience with a minimalist flair to it.

"Playing with the architecture", along with the double height, the opening of voids (in which use has been focalised and duplicated to enhance their importance) and the creation of a courtyard have all taken their turns to make this home enjoyable, to the point that the interior and exterior are capriciously confused, as if they were a sole ambience, in which spatial warmth envelopes the senses, with design being the art of that which is possible.

01

02

03

01 **Primera planta** · Planta primera · First floor

02 **Segona planta** · Planta segunda · Second floor

03 **Planta baixa d'accès** · Planta baja de acceso · Ground floor acces

04 **Croquis de l'entorn** · Croquis del entorno · Sketch of the enviroment

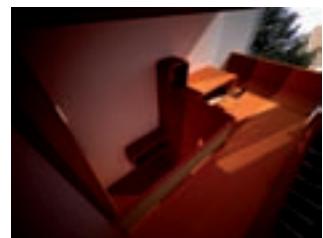
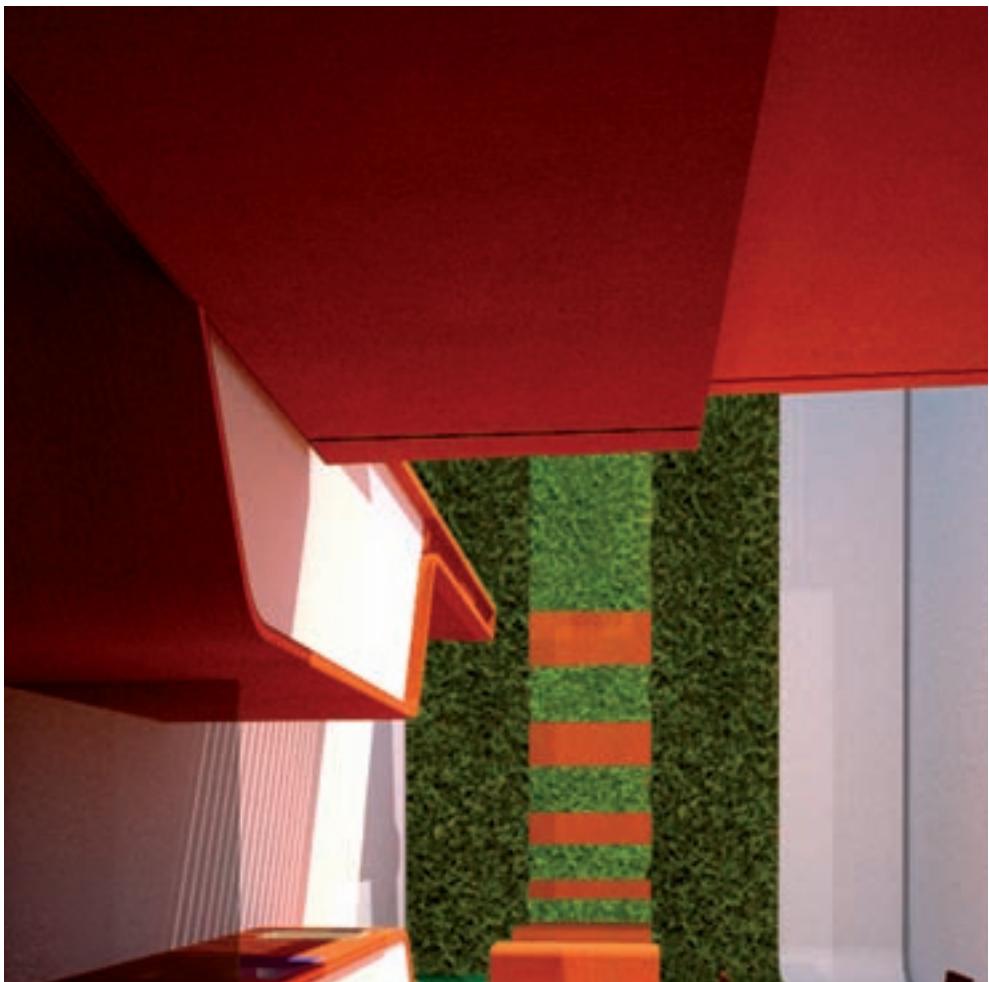
03

JOSE MANUEL LATORRE (COLOMBIA). La idea arrenca de la història del solar com a espai de treball de conreu. Es divideix el solar en 4 franges iguals com els solcs de la terra de conreu. La primera franja està destinada funcionalment a la captació de llum i la comunicació longitudinal. La segona, a la circulació i comunicació de tots els espais, i les altres dues a l'habitabilitat. Cadascuna d'aquestes franges té un principi en el pati de la casa i recorre tota aquesta de manera continua; donant la volta a mobles, terres, parets, cel ras, baranes, etc., fins arribar a la terrassa on té la seva fi. Tot aquest desenvolupament de les franges està resolt mitjançant un mòdul repetitiu de 25 cm x 25 cm amb un radi de 10 cm en estructura metàl·lica forrada en fusta.

JOSÉ MANUEL LATORRE (COLOMBIA). La idea parte de la historia del solar como espacio de trabajo de cultivo. Se divide el solar en 4 franjas iguales como los surcos de la tierra de cultivo. La primera franja está destinada funcionalmente a la captación de luz y la comunicación longitudinal. La segunda a la circulación y comunicación de todos los espacios y las otras dos la habitabilidad. Cada una de estas franjas tiene un principio en el patio de la casa y recorre toda esta continuamente; volviéndose muebles, suelos, paredes, cielorrasos, barandas, etc.; hasta llegar a la terraza donde tiene su fin. Todo este desarrollo de las franjas está resuelto mediante un modulo repetitivo de 25 cm x 25 cm con un radio de 10 cm en estructura metálica forrada en madera.

JOSÉ MANUEL LATORRE (COLOMBIA). *The idea started with the history of a plot of land as a cultivation work space. The plot of land was divided into 4 equal strips, in like manner to the furrows found in croplands. The first strip of land was basically dedicated to capturing light and to longitudinal communication. The second strip corresponds to circulation and communication of all the spaces, while the remaining two strips are dedicated to housing. Each one of these strips starts in the house's courtyard and runs through the entire area in continuous fashion; at times turning into furniture, floors, walls, ceilings, handrails, etc.; reaching the terrace where it comes to its end. Complete development of the strips was resolved with a repetitive module, 25 cm x 25 cm, with a 10 cm radius formed by a metallic structure lined in wood.*

- 01 **Vista general** · Vista general · General view
02 **Cuina** · Cocina · Kitchen
03 **Pati** · Patio · Yard
04 **Escala** · Escalera · Stairs
05 **Dormitori** · Dormitorio · Bedroom

Gràcies!

**A tots aquells que heu format part d'aquest projecte: alumnes,
professors, col·laboradors, conferenciants, coordinadors i directors.
En nom d'ELISAVA Escola Superior de Disseny, del Màster en Disseny
de l'Espai Interior i del Postgrau en Espai Interior. Perímetres Privats.**

¡Gracias!

**A todos los que habéis formado parte de este proyecto: alumnos,
profesores, colaboradores, conferenciantes, coordinadores y directores.
En nombre de ELISAVA Escuela Superior de Diseño, del Máster en Diseño del
Espacio Interior y del Postgrado en Espacio Interior. Perímetros Privados.**

Thank You!

**To all of you who have taken part in this project: students,
teachers, collaborators, lecturers, coordinators and directors.**

**In the name of ELISAVA Escuela Superior de Diseño, the
Masters in Interior Design and the Postgraduate Diploma
in Interior Spaces. Private Perimeters.**

ELISAVA
Barcelona. Gener 2010

Edició

Fundació Privada ELISAVA
Escola Universitària

La Rambla 30-32
08002 Barcelona
93 317 47 15
elisava@elisava.net
www.elisava.net

Centre Adscrit a la
Universitat Pompeu Fabra

Impressió
www.grafiko.cat

Dipòsit legal
B-4953-2010